

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Право

Анатолій ГОЛОВІН: Діяльність прокуратури щодо захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина у рішеннях Конституційного Суду України

СТОР. 5

Перспективи

Туристичне Закарпаття

СТОР. 7

Люди і долі

Філософський камінь Івана Миговича

СТОР. 14

№ 174 (5424) ВІВТОРОК, 18 ВЕРЕСНЯ 2012 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Президент привітав параолімпійців із блискучим виступом

Учора Президент України Віктор Янукович привітав національну збірну команду України з блискучим виступом на XVI літніх Параолімпійських іграх у Лондоні.

«Дозвольте мені від щирого серця вас привітати з цією значною перемогою. Вона була вражаюча, достойна», — сказав В. Янукович спортсменам та їхнім тренерам під час урочистої вітальної церемонії. Безумовно, підкреслив глава держави, кожна з медалей здобувалася надзвичайними зусиллями, непереборною силою духу, високою майстерністю.

СТОР. 7

Проект держбюджету–2013 повернуто урядові на доопрацювання

До парламенту 14 вересня надійшов від Кабінету Міністрів законопроект про державний бюджет України на 2013 рік, повідомив на початку погоджувальної ради Голова Верховної Ради Володимир Литвин. За його словами, проект державного кошторису було проаналізовано у бюджетному комітеті, однак після висновків профільного комітету глава парламенту повернув цей документ до Кабінету Міністрів для доопрацювання. Мотивація — парламентарії вважають, що проект держбюджету-2013 має повністю врахувати положення Бюджетної резолюції, а також пропозиції Президента, викладені в посланні до Верховної Ради та українського народу.

СТОР. 2

Ціновий «яблукопад»

Плоди осипаються й ідуть за безцінь

Фото Олександра КЛИМЕНКА

***На** радість споживачів яблука на ринках та в супермаркетах продовжують стрімко дешевшати. Причина того — щедрий урожай. Хіба що у великих містах ціни тримаються на рівні 6—8 гривень за кіло. Хоча навіть у столиці добірні яблука вже можна знайти по 3—4 гривні. На ярмарку поблизу Київської облдержадміністрації продавці здебільшого з Вінничини. Правлять по шість, а то й десять гривень, але торгівля не надто жвава, тож охоче скидають дві-три гривні. Кажуть, «треба розпродатись, поки не під'їхали реалізатори з Чернівецької області, яблука вродили там добре, то й діла не буде». Продавці з Вінниччини розповіли, що ще три тижні тому кислі зелені яблука заводи брали на переробку по гривні за кілограм. Тепер не дають і 50 копійок.*

СТОР. 6

На знімку: в Києві ціни поки що тримаються, але продавці охоче віддають дешевше.

Передплата на 2013 рік

«Голос України» перший повідомляє про зміни в законодавстві і про новини звідусіль. Газета — порадниця, друг і співрозмовник.

Передплатна ціна:

п'ятиразового виходу газети на тиждень (крім неділі та понеділка) для індивідуальних передплатників становить **10,00** гривень на місяць;

триразового (вівторок, четвер і п'ятниця) для індивідуальних передплатників становить **8,00** гривень на місяць.

П'ятиразовий вихід газети на тиждень (крім неділі та понеділка) для підприємств, установ та організацій коштує **30,00** гривень на місяць.

У ці суми входить вартість приймання передплати та доставки газети до передплатників.

Індивідуальні передплатники п'ятиразового виходу газети на рік або півроку можуть отримати безплатну юридичну консультацію і взяти участь у розіграші купи грошей (3000, 2000 і 1000 гривень).

Щоб отримувати з 1 січня парламентську газету українською чи російською мовами, передплачуйте «Голос України» в усіх відділеннях поштового зв'язку міста, району, селища міського типу чи села.

«Голос України» — це твій вибір, читачу, твоя газета!

АВАРІЯ

Горіла шахта «Самсонівська-Західна»

У понеділок, о 1-й годині 40 хвилин, на шахті «Самсонівська-Західна» ПАТ «Краснодонвугілля» на вже відпрацьованій ділянці почалася пожежа. На момент аварії в шахті перебували 363 гірники. Усіх їх оперативно вивели на поверхню. Постраждалих немає.

Завдяки посиленим заходам безпеки, впровадженим на «Краснодонвугіллі», і сучасній системі контролю, задимлення було виявлено вчасно й ужито необхідних заходів із ліквідації загоряння. До гасіння пожежі залучено відділення Державної воєнізованої гірничорятувальної служби.

Коментуючи цей випадок, у «Краснодонвугіллі» акцентували увагу на тому, що впроваджені на підприємстві заходи безпеки — понад установлені чинним законодавством, **повідомляє наш власкор Алла АНТІПОВА.**

КОРОТКО

■ КП «Донецькміськводоканал» звертається до населення і підприємств із проханням запастися водою. У зв'язку з ремонтними роботами відбудеться планова зупинка водовузлів з 8.00 19 вересня до 5.00 20 вересня, **повідомляє прес-служба Донецької міськради.**

■ 21—23 вересня на території Старої фортеці у Кам'янці-Подільському проходитиме фестиваль вуличного мистецтва «Республіка». Тут виступлять рок-колективи, поети, відбудеться еко-акція — прибирання Смотрицького каньйону. Своє мистецтво представлять понад 15 майстрів графіті з України, Білорусі, Польщі та Іспанії, **передає наш власкор Віра ШПИЛЬОВА.**

■ У кременчуцькому парку Миру висадили Алею сакур із 30 дерев, які подарувало одне з провідних підприємств міста. Разом із послом Японії в Україні Тоічі Саката їх саджали заступник голови Полтавської облради Володимир Онищенко, заступник голови ОДА Олена Адамович, міський голова Олег Бабаєв, **інформує наш власкор Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**

Великі платники податків за січень–серпень 2012 року перерахували до держбюджету 90 мільярдів гривень *(ДПСУ)*

Проект держбюджету–2013 повернуто урядові на доопрацювання

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Уряду також запропоновано водночас із доопрацьованим варіантом подати всі необхідні супровідні документи — Програму соціально-економічного розвитку, звіт про виконання цьогорічного бюджету, а НБУ — прозвітувати про стан грошово-кредитної політики держави. Водночас, зауважив В. Литвин, у проекті держбюджету-2013 «є ряд прекрасних позицій», особливо в соціальній сфері — зокрема, передбачається підвищення зарплат медикам на понад 600 гривень. «Це означає, що у бюджету є резерви, і треба працювати», — сказав глава парламенту. Представники всіх депутатських фракцій — і провладних, і опозиційних — підтримали повернення проекту державного кошторису урядові на доопрацювання.

До порядку денного сесії на нинішній пленарний тиждень за пропозиціями від комітетів і фракцій внесено 96 питань.

Лідер фракції Партії регіонів Олександр Єфремов запропонував змінити порядок роботи сесії — у передвиборний період проводити лише один пленарний день на тиждень, в який розглядати невідкладні законопроекти — президентські, урядові та важливі депутатські. А щоб решту часу народні обранці працювали в комітетах та округах із виборцями. Серед законопроектів, які потребують невідкладного розгляду, О. Єфремов назвав зміни до Податкового кодексу, законопроекти про вдосконалення відведення земельних ділянок та зміни їх цільового призначення, щодо Державного земельного банку, про лібералізацію візового режиму з країнами ЄС, ратифікацію низки угод тощо. Парламентарій запевнив, що влада не намагатиметься змінити виборче законодавство напередодні виборів.

Опозиція, яка минулого пленарного тижня відкликала всі свої законопроекти, й надалі вважає недоцільним їх розглядати, бо не бачить перспективи їх ухвалення в сесійній залі. Лідер фракції «БЮТ-«Батьківщина» Андрій Кожем'якін розкритикував урядовий варіант держбюджету-2013, вважаючи, що цей документ — «чергова реклама Партії регіонів і влади перед парламентськими виборами». «Бо сьогодні країна йде до соціально-економічної прірви», — сказав депутат. Фракція також вважає недопустимим розгляд законопроекту, який передбачає внесення змін до виборчого закону (спочатку він стояв у порядку денному, а потім зник), наполягає на розгляді законопроекту про декриміналізацію кримінального законодавства. Бютівці наполягають не скасовувати у п'ятницю «годину запитань до уряду».

Лідер фракції «НУ—НС» Микола Мартиненко також заявив, що поданий Кабінетом Міністрів проект держбюджету-2013 «не витримує жодної критики й нічого, крім плачу і сліз, не викликає». За словами депутата, у проекті державного кошторису не закладено ціни на газ, не відображено валютної політики. Заплановане збільшення ВВП на 4,5 відсотка М. Мартиненко назвав нереальним, бо триває падіння економіки. Як і закладене в дохідній частині бюджету збільшення надходжень від податків, які вже наперед взято з виробників. «А всі соціальні ініціативи, зокрема зростання прожиткового мінімуму та пенсій, «з'їсть» інфляція», впевнений парламентарій.

Андрій Кожем'якін, Володимир Макеєнко, Віталій Хомутиннік.

Опозиційні фракції також вважають недоцільним розглядати законопроект про порядок організації і проведення мирних заходів у повторному другому читанні, щоб не збурювати суспільство напередодні виборів, і виступають проти нових правил формування дільничних виборчих комісій, затверджених ЦВК, які можуть внести дисбаланс у цей процес і призвести до того, що влада зможе контролювати до 90 відсотків ДВК. Натомість Олександр Єфремов нагадав, що саме з ініціативи опозиції у виборчий закон було закладено норму, що до складу ДВК входять представники не лише парламентських, а й усіх партій, які беруть участь у виборах. Тож звинувачувати Партію регіонів у «скупівлі» всіх дрібних партій, які беруть участь у виборах, безглуздо, наголосив політик.

Комуністи, за словами народного депутата Валентина Матвєєва, наполягають, щоб у проекті дердбюджету-2013 було закладено видатки на повернення втрачених заощаджень вкладникам колишнього Ощадбанку СРСР та їх нащадкам. А також пропонують розглянути законопроект із захисту прав дітей на безпечний інформаційний простір, проект постанови про призначення позачергових виборів охтирського міського голови на Сумщині.

Фракція Народної партії, зауважив її глава Ігор Шаров, підтримала позицію Голови Верховної Ради щодо бюджетного процесу, який розпочався в нашій державі, й повернення внесеного урядом законопроекту про держбюджет-2013 Кабінетові Міністрів на доопрацювання. І. Шаров запропонував парламенту працювати у пленарному режимі у вівторок і відповідно скорегувати календарний план сесії.

Депутатська група «Реформи заради майбутнього» також вважає, що проект держбюджету-2013 потребує серйозного доопрацювання, повідомив Валерій Камчатний. Депутати групи наполягають на розгляді нинішнього пленарного тижня законопроекту про внесення змін до Податкового кодексу стосовно торгівлі лікарськими засобами в сільській місцевості.

ПЛАНИ

Серед законопроектів, запланованих до розгляду парламентом нинішнього пленарного тижня, — внесені Президентом України як невідкладні проекти законів про внесення зміни до статті 15 Закону «Про Представництво Президента України в АР Крим» (щодо управління майном), про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення оподаткування під час відчуження транспортних засобів.

Перший заступник голови Комітету з питань бюджету Владислав Лук'янов висловив переконання, що є резерви для вдосконалення проекту держбюджету-2013. За його словами, зокрема, можна поліпшити соціальну частину бюджету, формування місцевих бюджетів та фінансування вугільної галузі.

Постійний представник Президента України у Верховній Раді Юрій Мірошниченко підкреслив, що глава держави зацікавлений у плідній роботі вищого законодавчого органу держави й закликає, щоб у сесійній залі панували не чвари, а конструктивна сумлінна робота із законодавчих ініціатив.

Юліана ШЕВЧУК.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Кошторис має затвердити ще нинішня каденція Верховної Ради

Проект закону про Державний бюджет України на 2013 рік має бути прийнятий до кінця року і ще нинішнім складом парламенту. Про це заявив після погоджувальної ради Голова Верховної Ради Володимир Литвин.

Він відзначив, що, на жаль, уже стало традицією, що під час підготовки бюджету уряд не дотримується необхідних параметрів. Зокрема, «незрозумілою» В. Литвин назвав цифру, яка закладається у бюджеті на підтримку підприємств, установ та організацій — 78 мільярдів гривень. «Якщо йдеться про державні структури — це зрозуміло, якщо недержавні — очевидно, є тема для дискусій», — вважає він. На його погляд, усі преференції мають бути розписані докладно. Водночас серед позитивних моментів проекту держбюджету глава парламенту назвав зростання зарплат бюджетникам і соціальних стандартів.

«Цей бюджет має бути прийнятий в цьому році й нинішньою Верховною Радою, як це передбачено законом, — до 1 грудня, бо інакше виникнуть проблеми», — сказав В. Литвин. Бо, нагадав він, якщо закон про держбюджет-2013 не буде ухвалено до нового року, всі статті державного кошторису у січні наступного року фінансуватимуться на рівні 1/12 від держбюджету попереднього року. Тож пенсії виплачуватимуться в зменшеному вигляді. В. Литвин також підтримує пропозицію скасувати наступного року всі депутатські пільги.

Щодо законопроекту про мирні зібрання, проти ухвалення якого виступали пікетувальники перед початком погоджувальної ради, то глава парламенту не бачить тут конфлікту. Хоча частина громадських організацій вимагає негайного ухвалення цього закону, а інша частина заперечує, у ньому враховано всі зауваження Венеціанської комісії. На думку В. Литвина, спочатку треба провести консультації між фракціями, а вже потім виносити законопроект на розгляд сесійної зали.

В. Литвин також вкотре підтвердив свою позицію, що зміни до виборчого закону до виборів вносити не потрібно, а виборчі бюлетені мають бути документами суворої звітності.

Анна ШЕВЧЕНКО.

* * *

До речі, **як повідомляє прес-служба Верховної Ради,** глава парламенту 15 вересня повернув проект закону «Про Державний бюджет України на 2013 рік» уряду на доопрацювання.

У листі Прем'єр-міністру Миколі Азарову Голова Верховної Ради наголошує, що з прийняттям Закону від 17 травня ц. р. № 4731-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» обов'язковою вимогою до проекту державного бюджету на наступний рік є врахування у ньому як Основних напрямів бюджетної політики на відповідний бюджетний період, схвалених парламентом, так і пріоритетів бюджетної політики, визначених у щорічному посланні Президента до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє становище держави.

В. Литвин підкреслює, що відповідно до статті 153 Регламенту Верховної Ради проект закону про Державний бюджет України на наступний рік не може містити положень про зупинення чи внесення змін до законів.

«З метою виконання конституційної норми щодо збалансованості бюджету необхідно зосередити зусилля Кабінету Міністрів України та Верховної Ради України на прийнятті у найкоротші строки законопроектів, спрямованих на збільшення доходної частини бюджету, для спрямування додаткового фінансового ресурсу у 2013 році на вирішення найбільш нагальних завдань, насамперед щодо соціального захисту населення та регіонального розвитку, — йдеться у листі. — Поряд з тим, для належного розгляду у Верховній Раді України законопроекту про державний бюджет слід подати всі необхідні матеріали до нього, що визначені статтею 38 Бюджетного кодексу України».

«З огляду на викладене проект закону України «Про Державний бюджет України на 2013 рік» повертається до Кабінету Міністрів України для більш повного врахування пріоритетів бюджетної політики, визначених у щорічному посланні Президента України до Верховної Ради України «Про внутрішнє та зовнішнє становище України в 2012 році», та Основних напрямів бюджетної політики на 2013 рік», — йдеться у листі.

Нудьгувати не доведеться

До нових парламентських виборів Верховній Раді доведеться не нудьгувати, а багато працювати та приймати закони, — підсумував після погоджувальної ради лідер фракції Партії регіонів Олександр Єфремов.

Серед основних завдань на поточну парламентську сесію він назвав ухвалення блоку законів, необхідних для розвитку нашої держави. Зокрема, це законопроекти, спрямовані на полегшення інвестиційної та підприємницької діяльності, розвиток підприємств і створення нових робочих місць, реформування судової гілки влади та правоохоронних органів. Законопроекти, які можуть нагнітати політичну ситуацію в країні, розглядати не будуть, — запевнив політик. Це Трудовий, Житловий кодекси, законопроекти про ринок землі, хоча наступному парламенту доведеться повернутися до цих питань. У передвиборчий період також слід уникнути й мовних питань, переконаний О. Єфремов, хоча розпорядженням Президента створено робочу групу для напрацювання пропозицій — змін до прийняття мовного закону. «Якщо хочемо приймати нормальні мовні закони, то це слід робити після виборів, коли ситуація більш-менш нормалізується», — вважає парламентарій.

Щодо прийняття держбюджету—2013, то, за словами О. Єфремова, логічним був би розгляд бюджету в листопаді поточним складом парламенту, бо немає впевненості, що майбутній парламент буде сформований швидко.

«Тому є два варіанти — приймати бюджет цим парламентом в листопаді після виборів, другий — наступним парламентом, але тоді є небезпека, що не вчасно сформовані керівні органи парламенту не дозволять до кінця поточного року прийняти бюджет», — сказав О. Єфремов. А визначатися депутати будуть залежно від термінів подання Кабміном доопрацьованого законопроекту до парламенту.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Закон щодо проведення мирних зібрань не має перетворитися на репресивний документ

Який закон про мирні зібрання потрібен Україні, обговорювали на вчорашньому круглому столі народні депутати, Уповноважений Верховної Ради з прав людини, експерти, представники громадськості, правозахисних організацій тощо.

Зокрема, народний депутат від Партії регіонів Юрій Мірошниченко переконаний, що ухвалення закону про мирні зібрання — це питання розвитку демократії. За його словами, відповідний законопроект №2450 враховує попередні законодавчі ініціативи та висновки міжнародних експертів. Єдине, що не вказано в ньому — питання, пов'язані з лібералізацією санкцій. Він підкреслив, що необхідність впорядкування правового врегулювання організації і проведення мирних заходів, а також внесення адміністративних санкцій спонукало його розробити законопроект щодо мирних зібрань (№10569). «Це було зроблено в інтересах української демократії та стимулюватиме громадян до мирних способів висловлення своєї підтримки або, навпаки, — протестів», — сказав парламентарій. На його думку, є три сценарії прийняття законопроекту стосовно організації і проведення мирних зібрань. Перший — прийняття в першому читанні законопроекту №10569, а потім у пакеті з проектом №2450 ухвалення їх в цілому, зокрема, доопрацювавши ці документи. Другий — внесення нового законопроекту, де за основу буде зміст документа №10569 і ухвалення його в цілому. Третій — ухвалення законопроекту №2450 з внесенням змін до перехідних положень. «Я хотів би, щоб ми трималися першого узгодженого сценарію», — підкреслив Юрій Мірошниченко.

Народний депутат України Олег Зарубінський* (праворуч) *спілкується з учасниками акції протесту, організованої представниками громадських організацій, профспілок та рухів із вимогою не допустити виставлення на голосування проекту закону про порядок організації і проведення мирних заходів (№ 2450) під час сесійного тижня в парламенті 18—21 вересня.

Народний депутат від «БЮТ-«Батьківщина» Андрій Шевченко наголосив, що закон має ухвалюватися тільки тоді, коли будемо на сто відсотків впевнені, що він розширить територію свободи, а не звузить її. Очевидно, зазначив парламентарій, що вищезгадані законопроекти треба ухвалювати пакетом. «Я єдиний з опозиції голосував за законопроект №10569. Хай це буде сигналом, що це важливий законопроект, і ми готові за нього голосувати і надалі», — зазначив Андрій Шевченко.

Уповноважений Верховної Ради з прав людини Валерія Лутковська переконана, що проект закону №2450 треба ухвалювати разом із законопроектом №10569. Інакше він перетвориться на репресивний документ.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ВИБОРИ-2012

Вчаться керівники ОВК

Центральна виборча комісія провела дводенний навчальний семінар-нараду з головами, їхніми заступниками та секретарями окружних виборчих комісій з питань організації підготовки та проведення виборів народних депутатів. Загальна кількість учасників, які представляли всі без винятку регіони країни, становила понад 650 осіб, **повідомили у відділі взаємодії зі ЗМІ секретаріату ЦВК.**

Під час заходу обговорювалися теми фінансового та матеріально-технічного забезпечення діяльності ОВК, утворення звичайних і спеціальних виборчих дільниць, формування й організації роботи дільничних виборчих комісій у стаціонарних лікувальних закладах, на суднах, які перебувають у день голосування у плаванні під Державним прапором України, в установах кримінально-виконавчої системи та в інших місцях тимчасового перебування виборців.

Не оминули учасники семінару й питання щодо Державного реєстру виборців. Як повідомив заступник керівника Служби розпорядника Держреєстру Олександр Стельмах, якщо виборець знайшов помилку чи неточність у попередньому списку, він має право звернутися в дільничну виборчу комісію або в орган ведення реєстру з заявою. Але таку заяву можна подати не пізніше ніж за 5 днів до голосування, тобто до 23 жовтня. Крім того, увага під час доповідей акцентувалася й на правовому статусі офіційних спостерігачів та порядку використання на виборчих дільницях засобів відеоспостереження. Завершився семінар обміном думками між керівниками ОВК, членами ЦВК та очільниками структурних підрозділів секретаріату комісії. Дискусія охопила весь спектр проблемних питань. За підсумками заходу його учасники отримали низку методичних матеріалів і документів.

Відзнятий на дільницях матеріал зберігатиметься протягом року

Політичний комітет ПАРЄ позитивно оцінив прийняте в Україні рішення про встановлення відеокамер на виборчих дільницях. Про це розповів народний депутат від фракції Партії регіонів, Віце-президент Парламентської асамблеї Ради Європи Іван Попеску.

«Ми повідомили, що на кожній виборчій дільниці встановлять веб-камери, які передаватимуть усе, що відбувається, в Інтернет — з моменту початку голосування і до його закінчення. І з будь-якого місця, де існує точка доступу до всесвітньої павутини, можна буде простежити за тим, як проходить голосування на одній або другій дільниці», — **цитує слова політика прес-служба ПР.**

Таким чином міжнародні спостерігачі зможуть відстежувати процес голосування в онлайн-режимі і повідомляти про можливі порушення своїм представникам у відповідних регіонах, підкреслив регіонал. «Ми також поінформували колег про те, що підрахунок голосів відбуватиметься в записі, а ось транслювати його у всесвітню мережу не плануємо. Однак увесь відзнятий матеріал зберігатиметься протягом року для того, щоб суб'єкти виборчого процесу — кандидати в депутати, ЦВК тощо — у разі незгоди з результатами на одній чи другій дільниці могли спокійно його використовувати. Члени політкомітету сприйняли нашу інформацію позитивно. Ніхто не виступив проти встановлення веб-камер», — додав політик.

ПОСТАНОВА ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Про оголошення попередження кандидату у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі № 224 Белику Д.А.

До Центральної виборчої комісії 11 вересня 2012 року надійшла заява разом з доданими до неї матеріалами уповноваженої особи Партії регіонів в одномандатному виборчому окрузі № 224 Коптева Ігоря Борисовича з повідомленням про встановлення судом факту порушення обмежень щодо проведення передвиборної агітації, передбачених Законом України «Про вибори народних депутатів України», кандидатом у народні депутати України в цьому ж окрузі Беликом Дмитром Анатолійовичем.

У заяві суб'єкт звернення просить Центральну виборчу комісію прийняти рішення про оголошення попередження кандидату у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі № 224 Белику Д.А. за порушення обмежень щодо проведення передвиборної агітації на підставі встановленого судовим рішенням, яке набрало законної сили, факту порушення вимог частини двадцять другої статті 74 Закону України «Про вибори народних депутатів України» (далі - Закон) вказаним кандидатом, що полягає у виготовленні та розповсюдженні друкованих передвиборних агітаційних матеріалів, що не містять відомостей про установу, яка здійснила друк, та інформацію про осіб, відповідальних за випуск, та вчинити інші дії, передбачені законодавством, що пов'язані з оголошенням такого попередження.

Розглянувши заяву та додані до неї матеріали, Центральна виборча комісія встановила.

Постановою Центральної виборчої комісії від 8 серпня 2012 року № 209 «Про реєстрацію кандидата у народні депутати України, висунутого Партією «Руський блок» зареєстровано кандидата у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі № 224 Белика Дмитра Анатолійовича, висунутого Партією «Руський блок».

Згідно з частиною першою статті 70 Закону кандидати у народні депутати України мають право розпочати свою передвиборну агітацію з дня, наступного за днем прийняття виборчою комісією рішення про реєстрацію кандидатів у депутати.

За змістом частини першої статті 68 Закону передвиборна агітація може здійснюватися в будь-яких формах і будь-якими засобами, що не суперечать Конституції та законам України.

Статтею 74 Закону встановлено обмеження щодо ведення передвиборної агітації, згідно з частиною двадцять другою якої забороняється виготовлення та розповсюдження друкованих передвиборних агітаційних матеріалів, що не містять відомостей, зокрема, про установу, яка здійснила друк, інформацію про осіб, відповідальних за випуск.

Постановою Окружного адміністративного суду міста Севастополя від 1 вересня 2012 року у справі № 2а-2009/12/2770, залишеною без змін ухвалою Севастопольського апеляційного адміністративного суду від 5 вересня 2012 року, встановлено факт порушення кандидатом у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі № 224 Беликом Дмитром Анатолійовичем, висунутим Партією «Руський блок» та зареєстрованим постановою Центральної виборчої комісії від 8 серпня 2012 року № 209, вимог частини двадцять другої статті 74 Закону.

Частиною п'ятою статті 124 Конституції України встановлено, що судові рішення ухвалюються судами іменем України і є обов'язковими до виконання на всій території України.

Згідно з пунктом 5 частини другої статті 61 Закону у разі порушення кандидатом у народні депутати України обмежень щодо проведення передвиборної агітації йому оголошується попередження.

Рішення про попередження окремому кандидату у народні депутати України приймає Центральна виборча комісія (частина перша статті 61 Закону).

Відповідно до частини третьої статті 61 Закону попередження, зазначене у частині першій вказаної статті, оприлюднюється Центральною виборчою комісією у загальнодержавних засобах масової інформації та на офіційному веб-сайті Центральної виборчої комісії.

Таким чином, Центральною виборчою комісією встановлено передбачені Законом підстави для оголошення кандидату у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі № 224 Белику Д.А., висунутому Партією «Руський блок», попередження за порушення встановлених Законом обмежень щодо проведення передвиборної агітації з подальшим його оприлюдненням у загальнодержавних засобах масової інформації та на офіційному веб-сайті Комісії.

Враховуючи викладене, відповідно до пунктів 1, 19 частини другої статті 30, частин першої - третьої, шостої статті 61, частини двадцять другої статті 74 Закону України «Про вибори народних депутатів України», керуючись статтями 11 - 13, частиною п'ятою статті 14, частинами п'ятою, шостою статті 15, частиною другою статті 27 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Оголосити кандидату у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі № 224 Белику Дмитру Анатолійовичу, висунутому Партією «Руський блок», попередження за порушення обмежень щодо проведення передвиборної агітації, встановлених Законом України «Про вибори народних депутатів України».

2. Копію цієї постанови надати кандидату у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі № 224 Белику Д.А. та уповноваженій особі Партії регіонів у цьому ж окрузі Коптеву І.Б.

3. Цю постанову оприлюднити в газетах «Голос України», «Урядовий кур'єр» та на офіційному веб-сайті Центральної виборчої комісії.

Заступник Голови Центральної виборчої комісії Ж. УСЕНКО-ЧОРНА.

14 вересня 2012 року.
№ 915.

ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про зміну і встановлення меж міста Харків, Дергачівського і Харківського районів Харківської області

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Змінити межі міста Харків, Дергачівського і Харківського районів Харківської області, збільшивши територію міста на 4450,58 гектара земель, в тому числі за рахунок 222,16 гектара земель, що знаходяться у віданні Малоданилівської селищної ради Дергачівського району, 28,76 гектара земель - Солоницівської селищної ради Дергачівського району, 238,91 гектара земель - Черкасько-Лозівської сільської ради Дергачівського району, 20,99 гектара земель - Бабаївської селищної ради Харківського району, 13,74 гектара земель - Безлюдівської селищної ради Харківського району, 11,44 гектара земель - Комунарської сільської ради Харківського району, 2602,49 гектара земель - Кулиничівської селищної ради Харківського району, 1,36 гектара земель Малороганської сільської ради Харківського району, 216,75 гектара земель - Пісочинської селищної ради Харківського району, 42,46 гектара земель - Покотилівської селищної ради Харківського району, 809,02 гектара земель - Пономаренківської сільської ради Харківського району, 33,52 гектара земель - Роганської селищної ради Харківського району, 208,98 гектара земель - Циркунівської сільської ради Харківського району, водночас передавши із 52,32 гектара земель, які знаходяться у віданні Харківської міської ради, 1,56 гектара земель у відання Солоницівської селищної ради Дергачівського району, 0,98 гектара земель - Черкасько-Лозівської сільської ради Дергачівського району, 1,15 гектара земель - Бабаївської селищної ради Харківського району, 13,96 гектара земель - Безлюдівської селищної ради Харківського району, 17,30 гектара земель - Комунарської сільської ради Харківського району, 0,67 гектара земель - Малороганської сільської ради Харківського району, 2,84 гектара земель - Пісочинської селищної ради Харківського району, 11,42 гектара земель - Покотилівської селищної ради Харківського району, 0,17 гектара земель - Пономаренківської сільської ради Харківського району, 2,27 гектара земель - Роганської селищної ради Харківського району, та затвердити територію міста Харків загальною площею 35002,26 гектара, територію Дергачівського району загальною площею 89518,72 гектара і територію Харківського району загальною площею 136431,03 гектара.

2. Встановити межі міста Харків та відповідні межі Дергачівського і Харківського районів Харківської області згідно з додатком.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
6 вересня 2012 року.
№ 5215-VI.

З додатком до постанови можна ознайомитись на сайті www.golos.com.ua.

Співчуваємо

Депутатська фракція Партії регіонів у Верховній Раді України висловлює щирі співчуття у зв'язку з непоправною втратою — смертю на 81-му році життя **СТЕПАНЕНКА Анатолія Федоровича** — батька народного депутата України Степаненка Анатолія Анатолійовича.

Щира і чуйна людина, Анатолій Федорович Степаненко прожив довге й непросте життя. Усю свою славну трудову біографію присвятив він професії водія, ставши високим професіоналом, наставником і прикладом для молоді.

Та головним його здобутком була прекрасна сім'я. Виховавши разом з дружиною трьох дітей, Анатолій Федорович по праву пишався ними.

У ці важкі хвилини члени фракції Партії регіонів у Верховній Раді України поділяють із колегою біль непоправної втрати. Висловлюємо щирі співчуття вам, шановний Анатолію Анатолійовичу, та вашій родині.

Передвиборна програма Української партії «Зелена планета»

Українська партія «Зелена планета» — політична партія нового типу.

Партія «Зелена планета» — це політична партія однодумців, які добровільно, за покликом серця та розуму, йдучи на вибори до Верховної Ради України, беруть на себе відповідальність за майбутнє України.

Ми йдемо у владу заради кращого сьогодення й майбутнього українського народу.

Ми вбачаємо об'єднавчу національну ідею українського народу у вирішенні проблем екології, а саме: екології життя, довкілля, виробництва, екології душі та виховання високої екологічної культури нації.

Українська партія "Зелена планета" будуватиме Україну, як демократичну європейську державу, в якій гідно, мирно та в умовах добробуту житимуть усі її громадяни — рівноправні, незалежно від національності, суспільного стану та віросповідання.

Зважаючи на історичний досвід українського народу та сучасної міжнародної практики, партія відстоює такі принципи:

• любов до Батьківщини та віра в Бога, утвердження традиційних християнських цінностей;

• соціально орієнтована ринкова економіка;

• національне і духовне відродження українського народу і розвиток самобутності українців та створення громадянського суспільства.

Державна політика

Партія «Зелена планета» захищає інтереси всієї української нації в цілому — одна земля, одне життя, одна доля. Єднання — неодмінна умова прогресу і процвітання країни.

Ми за:

• сучасну правову державу, у якій представники української влади — наймані службовці українського суспільства;

• реальну політику: розгляд і вирішення актуальних проблем України, як внутрішніх так і міжнародних;

• прийняття морального Кодексу державного службовця, політика, чиновника.

Екологічна політика

Україні дісталася тяжка екологічна спадщина.

Партія «Зелена планета» переконана, що інтеграція екологічної політики до виробничих галузей країни, обов'язкове врахування екологічного аспекту під час розроблення стратегій, планів і програм розвитку України, впровадження екологічного управління на підприємствах, — це шлях до реалізації майбутньої екологічної політики. Наше дбайливе ставлення до екології та довкілля повернеться до нас зростанням якості життя і процвітанням українських сімей.

Ми за:

• прийняття Екологічного Кодексу України;

• страхування об'єктів екологічного значення;

• впровадження державного та громадського контролю за шкідливими викидами;

• впорядкування територій, забруднених сміттєзвалищами;

• заборону на будівництво будь-яких промислових об'єктів на землях, що прилягають до морів, річок, озер, лісопаркових і заповідних комплексів;

• використання новітніх технологій для перероблення вуглеводнів, підвищення якості нафтопродуктів, що значно зменшить забруднення навколишнього середовища;

• розвиток екологічно чистих джерел енергії та енергозбереження;

• екологічний контроль води, повітря, якості продуктів;

• сприяння щодо створення єдиної європейської «Зеленої програми» по захисту людини і природи;

• розвиток сільського зеленого туризму.

Економічна та інноваційна політика

Наша партія виступає за — якісне перетворення соціально-економічної системи. Розбудовуючи економіку високих технологій, ми надійно захистимо природні багатства України: ліси, ріки, землю й повітря, — щоб у чистому вигляді передати їх своїм нащадкам.

Ми за:

• рівні права для підприємців усіх форм власності;

• створення системи правового захисту власності на землю;

• сприятливий правовий і податковий клімат для розвитку малого й середнього бізнесу;

• забезпечення освоєння й впровадження в українську економіку вітчизняних і закордонних інновацій;

• стимулювання українського експорту, захист вітчизняних товаровиробників;

• введення податку на розкіш із метою збільшення фінансування дитячих будинків і програми допомоги незаможним;

• створення програми довгострокового розвитку аграрно-промислового комплексу й українського села;

• розвиток переробної промисловості й інфраструктури селянських ринків;

• збільшення частки високотехнологічних галузей у виробництві валового внутрішнього продукту, максимальне сприяння науково-технічного прогресу;

• розвиток конкуренції й підприємницької активності у всіх секторах економіки, особливо в сільському господарстві;

• державний контроль за ціноутворенням через створення законодавчих актів, регулюючих якість вітчизняної продукції та контроль імпортних продуктів;

• створення сприятливих умов для інвестиційних надходжень в економіку.

Соціальна політика

Партія «Зелена Планета» вважає, що економічні перетворення повинні бути спрямовані на поліпшення умов життя більшості населення України. Соціальні гарантії мають бути однаково доступними для всіх громадян країни. Суспільство повинно бути солідарним і відповідати за найбільш соціально незахищених громадян.

Ми за:

• гідну роботу, гідну зарплату і правовий захист для всіх працездатних громадян України;

• реформування ринку праці й пенсійної системи;

• забезпечення якісних і доступних послуг житлово-комунального господарства;

• захист українського споживача;

• розробку та прийняття Кодексу споживача;

• удосконалення української системи соціального страхування, наближення її до світових стандартів;

• реформування державної системи охорони здоров'я з метою підвищення якості й доступності медичних послуг.

Гуманітарна політика

Животворним осередком будь-якого суспільства є турбота про екологію сім'ї, де зберігаються і передаються новим поколінням кращі народні традиції, дух національної і світової культури, закладаються цінності й норми моралі, виховується любов до своєї держави.

Ми за:

• піднесення духовно-культурної сфери та сучасної системи освіти;

• відродження традицій високої української культури як складової частини європейського культурного простору;

• відродження духовності й моралі, забезпечення та примноження інтелектуального потенціалу суспільства;

• гармонізація міжнаціональних та міжконфесійних відносин;

• розвиток національної, мовної, релігійної самобутності.

Молодіжна політика

Партія «Зелена планета» виступає за всебічний гармонійний розвиток молоді, за створення умов для її інтелектуального, культурного, екологічного, фізичного і патріотичного виховання. Виходить з гуманістичних засад, вбачає в молоді майбутнє країни та народу.

Ми за:

• всебічне розширення законодавчої бази молодіжної політики та впровадження її в життя;

• забезпечення повної зайнятості молоді, сприяння розвитку молодіжного підприємництва;

• державну допомогу молодим сім'ям;

• створення умов для розвитку масового фізкультурного руху, пропагування здорового способу життя.

Ми виступаємо за рішучу боротьбу з усіма соціальними явищами, які принижують гідність людини та обмежують її права і свободи. Такі поняття, як безробіття, бідність, висока смертність, корупція, бюрократизм, не повинні мати місця у незалежній Україні.

Українська партія «Зелена планета» наполягає на безумовному виконанні закріплених у Конституції прав і свобод людини, котрі відповідають традиціям європейської демократії.

Ми реалісти, ми не ставимо перед собою недосяжних цілей. Усі пункти нашої програми засновано на аналізуванні ситуацій і реальних можливостях нашої країни.

Партія «Зелена планета» вже підтверджує кожне своє слово реальними справами на благо України й українського народу.

НАША МЕТА — ДОБРОБУТ ЛЮДИНИ !

Прийнято одноголосно на позачерговому V з'їзді Української партії "Зелена планета".

Голова Української партії "Зелена планета" **С.Орехов**

Друкується відповідно до Закону України «Про вибори народних депутатів України» **(За електронною версією ЦВК)**

ПОСТАНОВА ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Про оголошення попередження кандидату у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі № 17 Кучеру М.І.

До Центральної виборчої комісії 13 вересня 2012 року надійшла скарга кандидата у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі № 17 Волковського Володимира Григоровича, до якої додано, зокрема, судові рішення, завірені належним чином, щодо визнання дій кандидата у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі № 17 Кучера Миколи Івановича такими, що порушують Закон України "Про вибори народних депутатів України".

На підставі частини другої статті 111 Закону України "Про вибори народних депутатів України" (далі - Закон) та пункту 6.8 Порядку розгляду скарг виборчими комісіями з виборів народних депутатів України, затвердженого постановою Центральної виборчої комісії від 31 липня 2012 року № 133, вказану скаргу було повернуто суб'єктові звернення зі скаргою у зв'язку з невідповідністю її оформлення вимогам статті 110 Закону та розділу 6 зазначеного Порядку.

Разом з тим, частиною першою статті 16 Закону України "Про Центральну виборчу комісію" передбачено, якщо Комісії стане відомо про порушення законодавства України про вибори, виборчих прав громадян України з проведених нею перевірок, засобів масової інформації чи з інших джерел, що не суперечать законодавству України, Комісія має право розглянути за власною ініціативою питання, що належать до її повноважень, та прийняти з цього приводу рішення в установленому законом порядку.

Дослідивши матеріали, додані до вищезазначеної скарги, Центральна виборча комісія встановила.

Постановою Центральної виборчої комісії від 3 серпня 2012 року № 147 Кучера Миколу Івановича зареєстровано кандидатом у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі № 17, який балотується у порядку самовисування.

Згідно з частиною першою статті 70 Закону кандидати у народні депутати України мають право розпочати свою передвиборну агітацію з дня, наступного за днем прийняття виборчою комісією рішення про реєстрацію кандидатів у депутати.

Водночас частиною восьмою статті 74 Закону розміщення носіїв політичної реклами на зовнішній поверхні та всередині транспортних засобів громадського користування, у тому числі таксі, розміщення політичної реклами у приміщеннях та на будівлях станцій метрополітену, автобусних та залізничних вокзалів, портів та аеропортів, а також розповсюдження матеріалів передвиборної агітації, у тому числі політичної реклами, через телерадіотрансляційні або інші інформаційні мережі сповіщання пасажирів та інформаційні табло у приміщеннях станцій та вагонах метрополітену, автобусних та залізничних вокзалів, портів та аеропортів, у транспортних засобах громадського користування забороняється.

Постановою Вінницького окружного адміністративного суду від 8 вересня 2012 року встановлено, що кандидатом у народні депутати України Кучером М.І. здійснено передвиборну агітацію із порушенням частини восьмої статті 74 Закону, у зв'язку з цим, зазначеним рішенням суду його дії, що полягають у розміщенні матеріалів передвиборної агітації на будівлі автовокзалу в смт Теплик, визнано такими, що порушують Закон.

Ухвалою Вінницького апеляційного адміністративного суду від 12 вересня 2012 року постанову Вінницького окружного адміністративного суду від 8 вересня 2012 року залишено без змін.

Особливості провадження у справах щодо оскарження дій або бездіяльності кандидатів, їхніх довірених осіб, партії (блоку), місцевої організації партії, їхніх посадових осіб та уповноважених осіб, ініціативних груп референдуму, інших суб'єктів ініціювання референдуму, офіційних спостерігачів від суб'єктів виборчого процесу визначено статтею 175 Кодексу адміністративного судочинства України.

Відповідно до частини третьої статті 177 Кодексу адміністративного судочинства України судові рішення за наслідками розгляду судами першої інстанції справ, визначених статтями 172 - 175 цього Кодексу, набирають законної сили після закінчення строку апеляційного оскарження, а у разі їх апеляційного оскарження - з моменту проголошення судового рішення суду апеляційної інстанції.

Частиною дев'ятою статті 177 вказаного Кодексу передбачено, що судове рішення суду апеляційної інстанції є остаточним.

Отже, вищевказана ухвала Вінницького апеляційного адміністративного суду набрала законної сили 12 вересня 2012 року та не підлягає оскарженню.

За змістом частини сьомої статті 112 Закону виборча комісія оцінює належність, достовірність кожного доказу, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності, керуючись законом. Ніякі докази не мають наперед встановленої сили, за винятком обставин, фактів, встановлених судовим рішенням, що набрало законної сили.

Згідно з частиною першою статті 61 Закону Центральна виборча комісія приймає рішення про попередження партії, кандидати у депутати від якої включені до виборчого списку партії, або окремому кандидату у депутати.

Пунктом 5 частини другої вказаної статті Закону визначено, що попередження оголошується у разі порушення, зокрема, кандидатом у депутати, обмежень щодо проведення передвиборної агітації.

Відповідно до частини третьої статті 61 Закону попередження, зазначене у частині першій вказаної статті, оприлюднюється Центральною виборчою комісією у загальнодержавних засобах масової інформації та на офіційному веб-сайті Центральної виборчої комісії.

Таким чином, Центральною виборчою комісією встановлено передбачені Законом підстави для оголошення кандидату у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі № 17 Кучеру Миколі Івановичу попередження за порушення встановлених Законом обмежень щодо проведення передвиборної агітації з подальшим його оприлюдненням у загальнодержавних засобах масової інформації та на офіційному веб-сайті Комісії.

Враховуючи викладене, відповідно до пунктів 1, 19 частини другої статті 30, частин першої - третьої, шостої статті 61, частини восьмої статті 74, частини сьомої статті 112 Закону України "Про вибори народних депутатів України", керуючись статтями 11 - 13, частиною п'ятою статті 14, частинами п'ятою, шостою статті 15, частиною другою статті 27 Закону України "Про Центральну виборчу комісію", Центральна виборча комісія

постановляє:

1. Оголосити кандидату у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі № 17 Кучеру Миколі Івановичу попередження за порушення обмежень щодо проведення передвиборної агітації, встановлених Законом України "Про вибори народних депутатів України".

2. Копію цієї постанови надати кандидату у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі № 17 Кучеру М.І.

3. Цю постанову оприлюднити в газетах "Голос України", "Урядовий кур'єр" та на офіційному веб-сайті Центральної виборчої комісії.

Заступник Голови Центральної виборчої комісії
Ж. УСЕНКО-ЧОРНА

м. Київ, 14 вересня 2012 року.
№ 913.

ПЕРЕЛІК кандидатів у народні депутати України, зареєстрованих в одномандатних виборчих округах, утворених у межах Вінницької області

(на доповнення до опублікованого в газеті "Голос України" від 23 серпня 2012 року №№ 157-158 (5407-5408))

Одномандатний виборчий округ № 11

Червонописький Сергій Васильович, народився 6 липня 1957 року в місті Черкасах, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, Українська Спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів), член Партії ветеранів Афганістану, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

ПЕРЕЛІК кандидатів у народні депутати України, зареєстрованих в одномандатних виборчих округах, утворених у межах Волинської області

(на доповнення до опублікованого в газеті "Голос України" від 23 серпня 2012 року №№ 157-158 (5407-5408))

Одномандатний виборчий округ № 19

Ковальчук Сергій Михайлович, народився 13 січня 1958 року в селі Замличі Локачинського району Волинської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, безпартійний, проживає в місті Володимир-Волинський Волинської області, судимість відсутня, самовисування.

Посвідчення члена Центральної виборчої комісії № С-243 вважати недійсним

Діяльність прокуратури щодо захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина у рішеннях Конституційного Суду України

Інститут прокуратури (від латинського «procure» — запобігаю, забезпечую, проявляю турботу) у сучасному розумінні виник у середньовічній Франції. Упродовж XVI—XIX століть він поступово поширився на інші країни Європи та світу.

На сьогодні прокуратура є важливою складовою всіх відомих правових систем (романо-германської, англосаксонської, традиційної тощо). Проте, на відміну від багатьох інших органів влади та державних установ, єдиних стандартів побудови і діяльності прокуратури у світі не склалося. Відсутній спільний термін для позначення цього органу. В різних країнах він називається як «прокуратура», «служба державного представництва», «атторнейська служба», «фіскалія» тощо.

Формування конкретної моделі прокуратури в тій чи іншій країні залежало від національної правової системи, соціально-політичних умов, правової культури населення, національних правових та історичних традицій. Однак, незважаючи на розбіжності, загальним для органів прокуратури практично всіх країн є виконання функцій кримінального переслідування та підтримання обвинувачення в суді.

Керівні принципи ООН щодо ролі обвинувачів від 1990 року навіть називають прокурорів найважливішими представниками системи кримінального правосуддя.

На ключовій ролі прокуратури у кримінальному судочинстві акцентується увага також у Рекомендації Комітету Міністрів Ради Європи від 2000 №19 «Про роль служби публічного обвинувачення у системі кримінальної юстиції». Прокуратура визначається як державний орган, що від імені суспільства забезпечує правозастосування у разі, якщо порушення закону тягне за собою кримінальне покарання, з урахуванням, з одного боку, прав особи, а з другого — дієвості системи кримінального правосуддя.

Звісно, правове регулювання органів обвинувачення в кожній країні має певні особливості, у тому числі щодо обсягу повноважень, яке визначається національним законодавством. Водночас суттєві розбіжності щодо функцій органів прокуратури практично відсутні.

Відповідно до статті 121 Конституції України прокуратура становить єдину систему, на яку покладається:

— підтримання державного обвинувачення в суді;

— представництво інтересів громадянина або держави в суді у випадках, визначених законом;

— нагляд за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність, дізнання та досудове слідство;

— нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян.

На наш погляд, підтримання державного обвинувачення в суді слід віднести до однієї з найважливіших функцій прокуратури, оскільки воно не тільки віднесено частиною третьою статті 129 Конституції до основних засад (пункт 5), а й є також реалізацією ще одного конституційного принципу судочинства — змагальності сторін в наданні ними суду своїх доказів і в доведенні перед судом їх переконливості (пункт 4).

Важливість цієї функції прокуратури закріплено і в положеннях Кримінального процесуального кодексу від 13 квітня 2012 (далі — Кодекс 2012), який набирає чинності в листопаді цього року. Зокрема, згідно з пунктом 15 частини другої статті 36 до обов'язків прокурора належить підтримання державного обвинувачення в суді, відмова від підтримання державного обвинувачення, зміна його або висунення додаткового обвинувачення.

Відповідно до Конституції України на прокуратуру покладається представництво інтересів громадянина або держави в суді у випадках, визначених законом.

Зокрема, згідно з Законом України «Про прокуратуру» від 5 листопада 1991 року, підставою представництва у суді інтересів громадянина є «його неспроможність через фізичний чи матеріальний стан, похилий вік або з інших поважних причин самостійно захистити свої порушені чи оспорювані права або реалізувати процесуальні повноваження» (частина друга статті 36[1]).

Згідно з правовою позицією Конституційного Суду України, випадки, про які йдеться у зазначеній конституційній нормі, передбачені зокрема статтею 33 цього Закону та статтею 29 чинного Кримінально-процесуального кодексу України від 28 грудня 1960 року (далі — Кодекс 1960) (пред'явлення цивільного позову в інтересах держави або громадянина про відшкодування збитків, заподіяних злочином), частиною четвертою статті 136 Кодексу законів про працю України (звернення до суду із заявою про стягнення заподіяної матеріальної шкоди з керівників підприємств, установ та організацій) тощо.

Для порівняння: за пунктом 12 частини другої статті 36 Кодексу 2012 прокурор має право «пред'являти цивільний позов в інтересах держави та громадян, які через фізичний стан чи матеріальне становище, недосягнення повноліття, похилий вік, недієздатність або обмежену дієздатність неспроможні самостійно захистити свої права, у порядку, передбаченому цим Кодексом та законом».

Важливою складовою повноважень органів прокуратури з нагляду за дотриманням прав і свобод людини і громадянина є нагляд за додержанням законів у оперативно-розшуковій діяльності під час проведення досудового слідства.

Як установив Конституційний Суд України у Рішенні від 30 червня 2009 року, із цієї конституційно визначеної функції прокуратури випливає також обов'язок доведення правомірності порушення справи. Участь прокурора під час судового розгляду справи за скаргою на постанову про порушення кримінальної справи не може бути обов'язковою.

**Анатолій ГОЛОВІН,
Голова Конституційного Суду України.**

Важливим напрямом діяльності прокуратури є нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян. Головне завдання у цьому напрямі його діяльності — не допустити порушення прав і законних інтересів засуджених та інших осіб, тимчасово обмежених у свободі і, внаслідок цього, нездатних повною мірою самостійно захищати свої права.

У грудні 2004 року згідно з Законом України «Про внесення змін до Конституції України» статтю 121 Конституції України було доповнено пунктом 5, за яким до повноважень прокуратури віднесено «нагляд за додержанням прав і свобод людини і громадянина, додержанням законів з цих питань органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими та службовими особами». Однак у вересні 2010 року Конституційний Суд України, розглянувши справу за конституційним поданням народних депутатів, визнав зазначений Закон неконституційним у зв'язку з порушенням процедури його прийняття та набрання ним чинності, що мало наслідком втрату ним чинності та поновлення дії статті 121 Конституції України у попередній редакції.

Відповідно до Конституції України прокуратура продовжує виконувати в межах чинних законів функцію нагляду за додержанням і застосуванням законів та функцію попереднього слідства до введення в дію законів, що регулюють діяльність державних органів щодо контролю за додержанням законів, та до сформування системи досудового слідства і введення в дію законів, що регулюють її функціонування (пункт 9 розділу XV (Перехідні положення).

Оскільки дотепер приписи зазначеного конституційного положення лишаються невиконаними, прокуратура здійснює зазначені функції, а саме — нагляд за додержанням законів, а також розслідування діянь, що містять ознаки злочину.

Здійснюючи нагляд за додержанням і застосуванням законів, прокурор користується повноваженнями, визначеними статтею 20 Закону України «Про прокуратуру», які полягають у тому, що він зобов'язаний своєчасно виявляти порушення закону та вживати заходів до усунення виявлених порушень, причин та умов, які їм сприяли, а також притягти порушника закону до відповідальності.

Слід визнати, що нагляд прокуратури за додержанням і застосуванням законів протягом усього періоду його існування був предметом наукових досліджень та дискусій.

На наш погляд, слушною є думка В. Тація та Ю. Грошевого, які вважають, що потреба в нагляді за додержанням законів сьогодні не тільки не змінилася, а дедалі більше зростає. Ця функція прокуратури повинна залишатися до створення справді правової держави з високою політичною культурою народу, надійною державною владою, відповідними державними традиціями.

З цього приводу слід зазначити, що віднесення функції нагляду за додержанням законів до повноважень органів прокуратури передбачено законодавством багатьох країн.

Так, низкою повноважень у сфері правозахисної діяльності наділена прокуратура Франції, яка покликана, серед іншого, здійснювати трактування законів, нагляд за регулярністю виборів членів комерційних судів та відповідністю їх діяльності закону, нагляд за виконанням законів у комерційних структурах, за роботою контор та офісів міністерства юстиції.

Нагляд за додержанням законів, швидким і точним відправленням правосуддя, захистом прав держави, юридичних осіб і недієздатних належить до компетенції прокурора Італії.

Забезпечення захисту цивільних прав, виконання бюджетного, податкового, антитрестовського законів, законодавства про охорону навколишнього природного середовища, захист прав неповнолітніх тощо є обов'язком атторнейських служб Сполучених Штатів Америки.

Повноваження з нагляду за додержанням конституційності та законності, слідкування за повагою до конституційних гарантій і прав людини, захисту колективних та державних інтересів у різних редакціях визначено функцією прокуратур також в Андоррі, Португалії, Польщі, Мексиці, Парагваї, Афганістані.

У низці країн органи прокуратури наділені компетенцією наглядати за законністю рішень офіційних адміністративно-управлінських структур та службовою поведінкою державних посадових осіб. Її мають прокуратури в Аргентині, Болівії, Бразилії, Колумбії, Панамі, Угорщині.

Свої особливості має прокуратура в Іспанії, на яку покладено здійснення контролю за повагою до конституційних інститутів та основних прав і публічних свобод. Контроль за належним додержанням і виконанням законів, дотриманням справедливості також є повноваженнями прокуратур в Індонезії, Кабо-Верде, Гвінеї-Бісау, Лаосі.

Наглядовими повноваженнями наділені органи прокуратури у країнах соціалістичного табору. Зокрема, вищим органом прокурорського нагляду є Верховна народна прокуратура Китаю. Аналогічні функції виконують прокурорські служби у В'єтнамі, Корейській Народно-Демократичній Республіці, на Кубі.

Нагляд за додержанням законів є одним з основних напрямів діяльності органів прокуратури також у колишніх республіках Радянського Союзу. Зазначені повноваження мають прокуратури Російської Федерації, Білорусі, Казахстану, Киргизії, Таджикистану, Туркменістану, Узбекистану.

У своїх документах Конституційний Суд України також наголошував на необхідності реалізації приписів пункту 9 розділу XV (Перехідні положення) Конституції як у частині законодавчої конкретизації нагляду за додержанням прав і свобод людини і громадянина, так і щодо сформування системи досудового слідства і введення в дію законів, що регулюють її функціонування.

Чинне законодавство, яким регулюється діяльність прокуратури, вочевидь потребує вдосконалення і в аспекті конкретизації меж та порядку здійснення прокурорського нагляду за додержанням і застосуванням законів.

У юридичній літературі також зазначається, що у своїй діяльності прокурор є абсолютно незалежним (В. Басков, І. Ємельянова, С. Нікітін, А. Халілулін та інші), що є важливою гарантією належного виконання органами прокуратури своїх функцій.

Конституційний Суд України неодноразово розглядав справи за конституційними поданнями, в яких порушувалися питання незалежності прокурора від впливу з боку інших органів державної влади, їх посадових осіб, а також представників політичних партій та громадських організацій, та сформував певні правові позиції, які полягають у такому:

— органи державної влади і місцевого самоврядування, їх посадові особи, засоби масової інформації, громадсько-політичні організації (рухи) та їх представники не повинні втручатись у діяльність прокуратури (Рішення від 11 квітня 2000 року);

— за змістом частини першої статті 86 Конституції народний депутат не може адресувати свої вимоги та пропозиції іншим, ніж керівники, працівникам органів прокуратури, в тому числі й слідчим прокуратури. Вплив у будь-якій формі на прокурора чи слідчого з метою перешкодити виконанню ними службових обов'язків заборонено чинним законодавством (Рішення від 11 квітня 2000 року).

— відповідно до Конституції прокуратура становить єдину систему (стаття 121), а організація і порядок діяльності її органів визначаються законом (стаття 123). Ці конституційні положення не допускають будь-яких винятків щодо врегулювання правовими актами Верховної Ради АРК організації і порядку діяльності органів прокуратури, призначення на посаду та звільнення з посади прокурора АРК (Рішення від 27 лютого 2001 року).

Як зазначено у підсумковому документі 6-го засідання Конференції Генеральних прокурорів Європи, яке відбулося 29—31 травня 2005 року в Будапешті, завдання прокурорів, які виходять за межі кримінальної сфери, є корисними і обґрунтованими, та рекомендовано «прийняти рішення щодо необхідності надання прокурорам повноважень вживати заходів, які виходять за межі кримінальної юрисдикції».

Новий сучасний прокурор має виступати у розумінні населення не карателем чи навіть обвинувачем, а, насамперед, захисником прав і свобод громадян та інтересів держави. Його головним завданням має бути реальне поновлення цих прав та інтересів, відшкодування завданих збитків, застосування заходів впливу, не пов'язаних з притягненням до кримінальної відповідальності.

Саме таку мету має реформа системи кримінальної юстиції в Україні, у тому числі й органів прокуратури.

Торік змінами до Кримінального кодексу України проведено декриміналізацію низки складів злочинів у сфері господарської діяльності, а значну кількість передбачених покарань у вигляді позбавлення або обмеження волі замінено на більш м'які. Відбувається гуманізація кримінального процесу. Новим Кримінальним процесуальним кодексом України значно зменшується сфера застосування запобіжного заходу — взяття під варту. Запроваджено нові, як для України, інститути визнання вини, медіації (примирення) тощо.

У цьому контексті повноваження прокурора поза межами кримінального права, як важливої складової загальнодержавного механізму захисту прав і свобод людини і громадянина, набувають особливої ваги.

У будь-якому разі, формуючи модель прокуратури, потрібно керуватись як міжнародними стандартами щодо її ролі і місця у демократичному суспільстві, враховуючи зазначений міжнародний досвід, так і зважати на історичні традиції та реальний стан соціально-економічного розвитку України.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Опікунство над сиротою зможе взяти тільки хтось із родини

Комітет Верховної Ради з питань правосуддя підтримує проект закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо охорони дитинства.

Народні обранці зазначили, що законопроект спрямовано на вдосконалення нормативно-правового забезпечення соціального захисту дітей, підвищення ефективності реалізації державної політики щодо охорони дитинства, поліпшення діяльності центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування із здійснення соціальної роботи з дітьми, які потребують особливої уваги з боку держави.

Також проектом пропонується внести відповідні зміни до низки законодавчих актів: Сімейного, Цивільного, Цивільного процесуального кодексів, законів «Про охорону дитинства», «Про забезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування», «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про ратифікацію Європейської конвенції про усиновлення дітей (переглянуту)» тощо.

Крім того, парламентарії звертали увагу на те, що законопроект покликаний удосконалити чинні юридичні норми, які регулюють питання влаштування дитини в сім'ї опікунів, піклувальників, прийомні сім'ї, дитячі будинки сімейного типу. Зокрема, зміни до Цивільного та Сімейного кодексів передбачають призначення сироти або дитини, позбавленої батьківського піклування, опікуна винятково з числа тих осіб, які перебувають з підопічним у родинних відносинах.

Члени комітету зауважили, що окремі законодавчі акти порізному визначають категорії дітей, стосовно яких місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування здійснюються заходи соціального захисту. Тож, вважають народні депутати, з метою усунення розбіжностей, є нагальна потреба приведення законодавчих актів у відповідність між собою.

Законодавство у сфері захисту державної таємниці відповідає стандартам ЄС

Комітет Верховної Ради з питань національної безпеки і оборони рекомендує парламенту відхилити проект закону про внесення змін до Закону «Про державну таємницю».

Законопроектом, поданим народним депутатом від Партії регіонів Юрієм Воропаєвим, пропонується не надавати дозвіл на провадження діяльності, яка пов'язана з державною таємницею, якщо відсутні відповідні умови. Автор, зокрема, пропонує застосовувати таку норму для керівника підприємства, установи чи організації, котрий не є громадянином України або не має допуску до державної таємниці. Відповідні зміни передбачається внести до статті 20.

Народний депутат також вважає, що прийняття законопроекту дозволить привести законодавство України у цій сфері до стандартів Європейського Союзу та вдосконалить загальнодержавну систему охорони державної таємниці, сприятиме розвитку інвестиційного клімату країни.

Члени комітету, обговоривши законопроект та заслухавши думку заступника Голови СБУ Володимира Породька з цього питання, зазначили, що вітчизняне законодавство у сфері захисту державної таємниці відповідає як Конституції, так і стандартам Європейського Союзу. На їхню думку, практична реалізація законопроекту може призвести до несанкціонованого витоку секретної інформації, незаконного розкриття державної таємниці та завдати шкоди державній безпеці.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

Президент України підтримав Асоціацію «Український кредитно–банківський союз» у необхідності надання фінансово–кредитним установам можливості перевіряти достовірність поданих документів потенційних позичальників, у тому числі шляхом доступу до інформації, що міститься в базах цих держорганів, *повідомили у прес–службі УКБС*

Сьогодні віце–прем'єр–міністр України Сергій ТІГІПКО візьме участь у міжнародній конференції «Покращення умов ведення бізнесу — головний фактор створення конкурентоспроможної економіки», де представить програму реформування регуляторної системи України, *повідомили у прес–службі урядовця*

Підприємства ОПК очікують на моральну та матеріальну підтримку держави

Вітчизняна «оборонка» переживає переломний момент у своїй біографії. Це стосується й структурних змін у цій сфері, і завдань, які перед нею ставлять, і ставлення держави.

Вітчизняні виробники військової техніки й озброєння раді, що їх об'єднали під одним дахом Державного концерну «Укроборонпром» минулого року. За словами генерального директора державного київського КБ «Луч» Олега Коростильова, давно назріла потреба об'єднати військову галузь і надати їй певного значення, а також забезпечити відповідною бюджетною підтримкою.

Нині в структурі ОПК «Укроборонсервіс» виконує роль виконавця-виробника, а замовником є Міноборони та Укрспецекспорт.

Державна програма розвитку озброєння та військової техніки прийнята й розрахована до 2017 року. Відповідно Президент дав завдання до кінця цього року розробити й Програму розвитку оборонно-промислового комплексу на цей період. Про це заявила заступник гендиректора Державного концерну «Укроборонпром» Тетяна Хрипко.

За її словами, програма реформування ОПК до 2013 року не фінансувалася. А нині виробники дуже розраховують на бюджетні надходження. Підприємствам ОПК уряд обіцяє погасити заборгованість із зарплати. На сьогодні зарплатний борг на підприємствах «Укроборонпрому» обчислюється в понад 200 млн. грн. Кабмін уже виділив половину цієї суми. А в парламенті зареєстровано законопроект про погашення заборгованості з комуналки, що є у виробників, які працюють на «оборонку».

Голова секції прикладних проблем Президії НАНУ Олександр Сотніков з позиції науки охарактеризував стан оборонної сфери:

— Після розвалу СРСР і розвитку так званих ринкових відносин ми одержали цілковитий провал у створенні науково-технічного заділу ОПК. Ресурс, який вичерпують наші підприємства, був створений давно і вже закінчується. Світова наука розвивається стрімко. І сьогодні за 3—5 років повністю змінюється ідеологія деяких зразків озброєння.

Зношення фондів, відплив робочої сили, низький технологічний рівень деяких підприємств — усе це заважає розвиватися вітчизняному ОПК, заявив Олександр Сотніков. А щоб змінити ситуацію, необхідно оновити всі виробничі фонди, технічно модернізувати підприємства, забезпечити випереджальний темп створення науково-технічного заділу, підвищити продуктивність праці, впроваджувати енергозберігаючі технології.

Представник Національної академії наук України вважає, що держава повинна всіляко сприяти розвитку оборонно-промислового комплексу. Але при цьому в законодавстві, по суті, в жодному документі чітко не прописано визначення ОПК.

Олександр Сотніков розкритикував і систему замовлень у сфері «оборонки». Мовляв, відповідальність за створення нових зразків військової техніки й озброєнь лежить на генеральних конструкторах підприємств. А потрібні нові стимули, нові підходи до замовлення. Необхідна єдина база цих потреб внутрішнього користування й на експорт.

Свої досягнення підприємства оборонно-промислового комплексу продемонструють на 8-му Міжнародному авіасалоні «Авіасвіт—XXI», який пройде з 27 по 30 вересня у смт Гостомель на аеродромі «Київ—Антонов». Організатори обіцяють показати не тільки авіаційну техніку.

Ольга ВАУЛІНА.

Днями Центр ремонту озброєння та військової техніки державного підприємства «Укроборонсервіс», що розташований на Житомирщині, передавав замовникові черговий відремонтований зенітний ракетний комплекс С-300ПТ.

Фото Руслана ТАРАСОВА.

Ціновий «яблукопад»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Така сама ситуація й на Хмельниччині. Там яблука у господарів закупівельники беруть мішками. Ще місяць тому за один платили 15 гривень, а нині — лише 10. «Заготівельники на нас непогано заробляють, — кажуть люди, — на переробних підприємствах вони отримують за яблука навіть по 85 копійок за кілограм». Плоди наразі майже повністю осипаються через посуху, і, щоб вони не пропали, селянам доводиться здавати їх за безцінь. Звісно, у цій ситуації більше виграє той, хто має власні потужності для переробки на сік або самотужки доставляє плоди на підприємства чи ринки. Хоча й на останніх у Кам'янці-Подільському кілограм чудових наливних фруктів продавці віддають по три-п'ять гривень, залежно від якості й сорту, **повідомляє наш власкор Віра ШПИЛЬОВА.**

Зіткнулися з проблемою реалізації й у великих господарствах. У корпорації «Вінницясадвинпром», за словами її керівника Анатолія Семенюка, планують зібрати 120—125 тисяч тонн яблук. Загалом в області, враховуючи врожай у агроформуваннях та на подвір'ях, їх кількість становитиме 250—300 тисяч тонн. Це приблизно третина від обсягу, який буде зібрано в державі.

— Найрясніше вродили молоді сади, — каже Анатолій Семенюк. — Щороку закладаємо їх приблизно 600—700 гектарів, такою кількістю молодих дерев не може похвалитися жоден інший регіон. Є господарства, де з одного гектара інтенсивного саду збирають по 600 центнерів яблук за середньої урожайності 160 ц.

На жаль, якщо садівники левову частку фруктів раніше поставляли до Росії, то нині сусіди яблук купують менше. А. Семенюк припускає, що після вступу північної сусідки до СОТ, на тамтешньому ринку з'явилася продукція з інших країн. Поки що вінничани продають яблука у східні та північні регіони держави. Причому, за нижчою ціною, ніж торік.

— Вартість плодів, що йдуть на переробку, знизилася до 80 копійок за кілограм, — уточнює Анатолій Семенюк. — Торік продавали по 1,2 гривні. Усі яблука переробляють у регіоні, тут є потужні підприємства, де закуповують продукцію не тільки у місцевих господарствах, а й у сусідніх областях. Збільшилася також потужність фруктосховищ. Тепер садівники мають можливість зберігати в них аж до весни 40 тисяч тонн свіжих яблук, **інформує наш власкор Віктор СКРИПНИК.**

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У пам'ять про Гію запалили свічки

У неділю, 16 вересня, Україна вшанувала пам'ять Георгія Гонгадзе, який зник 12 років тому. Традиційно цього дня згадують усіх журналістів, які загинули внаслідок виконання професійних обов'язків.

У Рівному, як повідомляє Європейський медіацентр, пам'ять загиблих журналістів вшанували хвилиною мовчання, після чого запалили свічки й встановили їх на символічному «згарищі» свободи слова. Коробки з іменами журналістів спалили. Така ж акція пройшла й у Харкові на площі Свободи. З півсотні людей прийшли з державними стягами та плакатами. Запаленими свічками виклали ім'я Гії.

А в Тернополі, **як повідомляє наш власкор Любов ЛЕВИЦЬКА,** засвітився свічками Театральний майдан. Присутнім зачитали листа Мирослави Гонгадзе — дружини Гії, уродженки Тернопільщини. Вона подякувала землякам за те, що пам'ятають тих, хто заплатив життям за правдиве слово.

На знімку: Мітинг-реквієм на майдані Незалежності в Києві.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

«Тещин язик» спричинив людські жертви

На автотрасі державного значення Житомир—Чернівці неподалік Кам'янця-Подільського минулої суботи впав із мосту автобус, який прямував із Чернівців до Донецька. Двоє людей загинуло, восьмеро госпіталізовано з важкими травмами. Місце аварії здавна має назву «тещин язик» через круті повороти. Тут дуже часто стаються ДТП, водії не справляються з керуванням транспортними засобами. Саме це і називають попередньою причиною аварії рейсового автобуса.

Віра ШПИЛЬОВА.

Тепло в дім доправить насос

У Хмельницькій області планують запровадити енергоефективні проекти теплопостачання, які передбачають використання теплових насосів у пологових будинках, дитячих садках, лікарнях, інтернатах та інших бюджетних установах соціального значення.

Нова техніка допоможе використовувати тепло довкілля, тобто накопичене в повітрі, ґрунті, водоймах, на потреби опалення, вентиляції та гарячого водопостачання будівель. Експлуатаційні витрати таких систем опалення в 2—4 рази менші, ніж під час використання традиційних джерел. Водночас, немає викидів шкідливих речовин в атмосферу. Такі проекти впроваджуватимуть після проведення енергетичного аудиту.

Ірина КОЗАК.

ЦИФРА

Уже 5 років

триває будівництво багатоквартирного будинку в передмісті Севастополя — Любимівці, де, нарешті, до новорічних свят мають отримати нові квартири майже сотня українських військовослужбовців.

Микола МАГДИЧ.

У кабінеті для реабілітації знімуть стрес і зміцнять імунітет

В Євпаторії в міській дитячій лікарні на базі педіатричного відділення відкрили кабінет для реабілітації дітей-інвалідів «Фітоленд». За даними прес-служби виконкому Євпаторійської міськради, він став восьмим в Україні та першим на території Криму. Кімната — не лише ігрова, вона оснащена фізіотерапевтичним обладнанням для реабілітації дітей-інвалідів. Тут дітлахи зможуть відволіктися, зняти стрес, а також зміцнити імунну систему, що прискорить одужання. У майбутньому планують відкрити на базі лікувального закладу реабілітаційний центр для дітей-інвалідів.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.

Ветеринарна міліція вилучила з обігу 32 тонни неякісної продукції тваринного походження (УНН)

Президент привітав параолімпійців із блискучим виступом

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Уся Україна пишається виступами своєї збірної, наголосив Президент. «Четверте місце, здобуте українськими параолімпійцями, — це наша гордість, гордість держави. Це стало можливим завдяки величезній праці, передусім спортсменів і, безумовно, ваших тренерів і близьких», — сказав В. Янукович, нагадавши, що команда України здобула 84 медалі, серед яких 32 золоті, 24 срібні та 28 бронзових.

Президент особливо вітав золотих призерів Параолімпіади, завдяки яким у Лондоні 32 рази лунав Гімн України.

Віктор Янукович вручив спортсменам державні нагороди. Від імені збірної триразова чемпіонка, срібна призерка Параолімпіади із плавання Наталя Прологаєва подякувала главі держави за високу оцінку їхніх зусиль на змаганнях у Лондоні.

«Ми дуже старалися. І я думаю, у нас високі досягнення. На цій Параолімпіаді ми нікого, хто за нас вболівав, не хотіли підвести. І ми були дуже горді, коли лунав Гімн України», — наголосила спортсменка.

Фото Андрія МОСІЄНКА (прес-служба Президента України).

Президент України Віктор Янукович привітав переможців і призерів XVI літніх Параолімпійських ігор та їх тренерів в особі президента Національного комітету спорту інвалідів України, народного депутата Валерій Сушкевича.

Туристичне Закарпаття

Днями в Ужгороді пройшла XI Міжнародна виставка-ярмарок «Тур'євроцентр-Закарпаття—2012».

У ярмарку, покликаному продемонструвати досягнення туристичної сфери краю, взяли участь 11 областей України, а також гості з Хорватії, Словаччини, Угорщини, Росії — майже дві сотні вітчизняних та іноземних виробників.

— Радує, що наша традиційна виставка стає дедалі популярнішою не лише серед закарпатців. Запропонувати свої послуги сюди їдуть навіть з-за кордону. Звісно, такі ярмарки сприяють популяризації нашого краю. Минулого року Закарпаття за офіційними даними відвідали понад мільйон туристів, а туристично-рекреаційні заклади краю сплатили до бюджету більше 300 мільйонів гривень, — повідомив керівник області Олександр Ледида.

Василь НИТКА.

Ужгород.

На знімку: фрагменти виставки-ярмарку.

Фото надане прес-центром облдержадміністрації.

Сезон консервації для... каналізації

Фахівці ТОВ «Луганськвода» промили вже понад 35 кілометрів каналізації, а до початку опалювального сезону промиванню підлягає ще кілька десятків кілометрів. На підприємстві зазначають, що найважчим випробуванням для систем водовідведення стає сезон консервації овочів та фруктів.

— Деякі громадяни, не замислюючись про наслідки, спускають у каналізацію обрізки овочів, кавунові кісточки та інше сміття, якому не місце в системі водовідведення. Результат завжди один — засмічення каналізації, — попереджають на підприємстві.

Сезон консервації для населення — найважчий для аварійних бригад період, адже мешканці перших поверхів часто несанкціоновано відкривають заглушки на загальбудинкових каналізаційних трубах, що призводить до затоплення підвалів стічними водами.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

ВІСТІ З ОДЕЩИНИ

Чисту воду продаватимуть автомати

У рамках національного проекту «Якісна вода» в Одесі встановлять 250 автоматів з продажу питної води. Вартість проекту — 116 мільйонів гривень. Передбачається, що в місті буде створено мережу комплексів очищення води за допомогою ультрасучасних автоматичних фільтрів колективного використання. Нові пристрої отримали назву водомати. Зовні вони нагадуватимуть автомати із продажу газованої води, що працювали в СРСР. До 15 жовтня встановлять перші десять штук. Вартість одного літра води становитиме 40 копійок.

Офіцерів і прапорщиків кинули напризволяще

У рамках скорочення чисельності Збройних Сил розформовано військову частину А-1357, яка дислокувалася в Роздільнянському районі. На початку вересня звідти вивезли бойову техніку, а до 30 жовтня частина має припинити своє існування.

Йдеться про запасний командний пункт Південного оперативного командування, потреба в якому відпала. Офіцери і прапорщики, члени їх сімей виявилися кинутими напризволяще. Невелике військове містечко розташоване у відкритому степу. До найближчого населеного пункту, де є школа, лікарня, аптека та магазин, — 20 кілометрів. Раніше об'єкти соцкультпобуту військовослужбовці та члени їх родин відвідували за допомогою транспорту, який надавало командування військової частини.

Звернення військовослужбовців до міністра оборони з проханням надати їм житло в будь-якій точці України не було задоволено. Попереду — зима. Котельня, що постачала тепло в домівки офіцерів, не працюватиме. Як пережити холод? Як розв'язати проблему виживання? Де навчатимуться діти? На ці запитання людям у погонах поки що ніхто не дає відповіді.

Продовжують відстрілювати бізнесменів

Рано-вранці було поранено керівника комерційної фірми під час щоденної пробіжки в центральному парку імені Т. Шевченка. Невідомий чекав на підприємця в кущах. Постріл було зроблено із близької відстані з травматичного пістолета. Бізнесмен дістав рвану рану голови. Злочинець зник з місця пригоди. Потерпілого доправили до найближчої лікарні, де йому надали медичну допомогу.

Нагадаємо, за тиждень до цього в історичному центрі Одеси було вбито керівника комерційної фірми, що займалася будівництвом житла. Йому завдали 13 ударів металевою спицею. Чоловік помер на місці злочину. Вбивство досі не розкрито.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Почали з площі, закінчать вокзалом

У Луцьку врочисто відкрили відреставровану Привокзальну площу. Замінено покриття проїжджої частини, тротуари і роздільну смугу викладено декоративною плиткою, укладено бордюри. Встановлено сучасні дорожні знаки, світильники, паркові лавочки. Щоб запобігти несподіванкам у майбутньому, замінено тепломережі й модернізовано зливову каналізацію. Усього виконано робіт на 4,33 мільйона гривень. З них 3,34 мільйона виділено з обласного бюджету і 997,4 тисячі — з міського. Паралельно триває оновлення залізничного вокзалу. Це буде абсолютно нова за архітектурою, просторіша споруда. Залізничники обіцяють відкрити вокзал уже в жовтні.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

ФОТОФАКТ

На пляжі біля селища Орлівка (Севастопольський район, Крим) поряд із відпочивальниками сонячні ванни приймають корови.

Фото Євгена КОЛЕСНІКА/УНІАН.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...у муніципальному будинку квартири дешевші

Сьогодні у Вінниці урочисто введуть в експлуатацію другий будинок, споруджений за програмою «Муніципальне житло». Зі 144 квартир нової багатоповерхівки 106 придбано за ціною, нижчою за ринкову.

— Вартість одного квадратного метра муніципального житла становить 4700 гривень, — каже директор департаменту економіки та інвестицій Вінницької міськради Галина Якубович. — Це на двісті доларів менше середньоринкової ціни квартир у новобудовах міста в минулому році. Тоді вона становила 6300 гривень за квадратний метр.

Ще два помешкання в новобудові продано за державною програмою здешевлення іпотечних кредитів. «На дві квартири оформлено кредит під три відсотки річних, решту 13 відсотків іпотечної позики сплачуватиме держава», — уточнила Галина Якубович. Це другий багатоповерховий будинок у місті над Бугом, зведений за час дії програми «Муніципальне житло». Загалом у них оселилися 204 сім'ї.

— Програма «Муніципальне житло» — це перша спроба міської влади допомогти працівникам бюджетної сфери придбати квартири за ціною, нижчою за ринкову, — каже міський голова Вінниці Володимир Гройсман. — Міська влада взяла на себе різницю в цінах. У серпні нинішнього року розпочато спорудження вже третього муніципального будинку, в якому 60 квартир зі 140 реалізують за державною програмою здешевлення іпотечного кредитування.

Учасниками програми «Муніципальне житло» є працівники бюджетної сфери, які потребують поліпшення житлових умов і мають стаж роботи не менше п'яти років. На початку будівництва вони сплачують 30 відсотків від вартості квартири. Далі вносять суми рівними частинами. Переважна більшість із них оформляє кредити, що надає Вінницька філія акціонерного комерційного банку «Аркада».

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

...лише випадково не отруїлися парами ртуті

Збираючись використати секцію підвального приміщення під комірчину для зберігання консервації та свіжих овочів, мешканка однієї з квартир у двоповерхівці на вулиці Гмирьова у Херсоні, розбираючи всілякий мотлох, натрапила на дві скляні колби з речовиною сріблястого кольору. Жінка не стала їх відкорковувати, а завбачливо викликала службу порятунку.

Рятувальники ідентифікували речовину як ртуть, причому цього металу в ємностях було загалом близько семисот міліграмів! А концентрація випарів ртуті у підвалі, як з'ясувалося, була в кілька разів вища за гранично допустиму норму! Мешканці будинку не отруїлися випарами лише тому, що квартири та підвал у старій двоповерхівці не об'єднувала спільна система вентиляції, подібна до тієї, що функціонує нині у сучасніших висотках.

Тепер у житловому будинку тривають роботи з демеркуризації, а міліція шукає власника небезпечного «скарбу» та намагається встановити його походження. Місцеві ж мешканці переконані, що колби, вщерть заповнені ртуттю, — то відгомін 90-х, коли робітники державних підприємств обласного центру не отримували зарплату роками і в порядку «компенсації» нишком тягли з виробництва до рідної хати все, що під руку втрапить. Тож не дивно, що ртуть або контейнери з радіоактивними елементами знаходять на Херсонщині щороку по кілька штук, вивозячи потім на утилізацію до сусідніх регіонів.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсон.

11 вересня. *Харків. Мітинг чорнобильців під стінами ОДА з вимогами виконувати норму закону щодо виплати пенсій.*

10 вересня. *Київ. Мітинг біля будівлі Міністерства інфраструктури проти «злочинної реструктуризації Укрзалізниці».*

13 вересня.
Зустріч Президента України Віктора Януковича з Прем'єр-міністром Турецької Республіки Реджепом Тайіпом Ердоганом.

12 вересня. *Львів. XIX форум видавців.*

15 вересня. *Київ. Дівчата в карнавальних костюмах виступають під час відкриття нового сезону в Київському національному академічному театрі оперети.*

14 вересня. *Київ. Центральна виборча комісія провела навчальний семінар-нараду з головами, заступниками голів та секретарями окружних виборчих комісій з питань організації підготовки та проведення виборів народних депутатів України 28 жовтня 2012 року.*

16 вересня. *Пирогів. Учасники фольклорного колективу під час весільного обряду на святі «Осінь весільна-2012» в Національному музеї народної архітектури та побуту «Пирогів».*

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Сергія КОВАЛЬЧУКА, Євгена КРАВСА, прес-служби Президента України, Укрінформу та УНІАН

Нагорода від Ради Європи

Почесний член ПАРЄ, колишній депутат Парламенту Швейцарської Конфедерації Віктор Руффі вручив міському голові Івано-Франківська Віктору Анушкевичусу нагороду Парламентської асамблеї Ради Європи (ПАРЄ) — Почесний знак Ради Європи.

Система нагород ПАРЄ складається з Європейського диплома, Почесного прапора, Почесного знака та Призу Ради Європи. Претендентами можуть бути органи місцевого самоврядування. Івано-Франківськ є володарем уже двох високих нагород ПАРЄ — Європейського диплому (2005) та Почесного прапору (2008). Найвищою відзнакою є Приз Європи, на який можна претендувати після здобуття нагород трьох ступенів.

Фото Тараса КАШУБИ / УНІАН.

Наш моряк оголосив голодування

На знак протесту проти обвинувачення у вбивстві чотирьох осіб

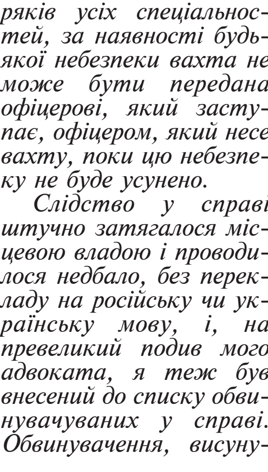
У кореспондентський пункт «Голосу України» в Одесі електронною поштою надійшов лист із Тайваню. Подаємо його майже повністю.

«Я — другий помічник капітана m/v Taroko flag Liberia port of Registry-Monrovia В'ячеслав Лещев з міста Ізмаїл Одеської області. Звертаюся до вас за допомогою, тому що вже протягом десяти місяців перебуваю на острові Пенг Ху (Тайвань) у місті Макунг, де затриманий місцевою владою для проведення слідства у справі зіткнення двох суднів (контейнеровозів): тайванського судна «Десінлунь» і судна «Taroko» під ліберійським прапором, на якому я працював на посаді 2-го помічника капітана.

Зіткнення відбулося 28 жовтня 2011 року в 15 милях від острова Пенг Ху в міжнародних водах о 00.05 за місцевим часом. Тайванський контейнер, який порушував правила руху і не поступився нашому судну дорогою, затонув. Після проведення рятувальних робіт, у результаті яких 9 осіб з 13 членів екіпажу було врятовано, наше судно затримала Тайванська водна поліція.

30 жовтня 2011 року я і 3-й помічник капітана, за національністю бірманець, Wai Yan Min Aung були викликані на допит до місцевого прокурора, де дали свідчення. Після цього нас затримали і поселили в готель у місті Макунг. Ми обоє є відповідачами у кримінальній справі — вбивство з необережності, яку порушила місцева прокуратура. Слідство тривало без перекладача — було надано перекладача тільки з китайської (тайванської) на англійську мову. Висновок слідства такий, що ще за 5 хвилин до початку моєї вахти (моя вахта 00.00—04.00) 3-й помічник капітана мав ужити дії для запобігання зіткнення. Фактично, коли я прийшов на вахту, зробити що-небудь уже не було можливості, 3-й помічник не повідомив мене про наявність небезпеки й можливе зіткнення, він мовчки заповнював судновий журнал. Коли я помітив тайванське судно, то відразу дав команду вахтовому матросові «Право на борт», і наше судно встигло відвернутися, але лівим бортом ми зачепили тайванський контейнеровоз, який навіть не намагався змінити курс. Команду «Право на борт» мав віддавати 3-й помічник, але він лише стояв розгублено і не знав, що робити, тому цю команду віддав я, щоб зменшити ступінь негативних наслідків для обох судів і допомогти тайванському судну розійтися з нашим. У результаті 9 осіб залишилися живими, а в іншому разі тайванське судно затонуло б миттєво і нікого врятувати вже не вдалося. 3-й помічник капітана не здав мені вахту, тому що відповідно до Міжнародної конвенції з Дипломування моряків ПДНВ-78\95 (STCW-95), яка є основним зведенням законів для моряків усіх спеціальностей, за наявності будь-якої небезпеки вахта не може бути передана офіцерові, який заступає, офіцером, який несе вахту, поки ця небезпеку не буде усунено.

Слідство у справі штучно затягалося місцевою владою і проводилося недбало, без перекладу на російську чи українську мову, і, на превеликий подив мого адвоката, я теж був внесений до списку обвинувачуваних у справі. Обвинувачення, висунуте повітовим прокурором, було вислано листом на адресу суднового агента, в якого я проживаю, китайською мовою, мені воно не зрозуміле, і відповідно, дотепер не пред'явлене.

17 липня 2012 року відбулося перше слухання у місцевому суді острова Пенг Ху, на якому суддя дав час домовитися обом сторонам у справі та дійти мирної згоди і призначив наступне слухання через два тижні. Однак минуло майже два місяці, а чергове слухання не відбулося. За інформацією мого адвоката, родичі потерпілих вимагають неймовірні суми компенсації, через це затримується увесь процес. Також він заявив, що процес може тривати роками, і мені загрожує 3-4 роки тюремного ув'язнення. На мою думку, мене утримують на острові як заручника незаконно, і тим самим відбувається тиск на компанію з вимогою величезних виплат. Мій адвокат був найнятий страховою компанією.

Моя мати перенесла тяжку операцію, пов'язану з онкозахворюванням, а я не можу повернутися до неї, щоб допомогти їй у лікуванні та догляді.

Прошу вас надати допомогу мені у поверненні на батьківщину.

З повагою, В'ячеслав».

Мама арештованого моряка Зінаїда Сятковська оббиває пороги кабінетів у Києві, благаючи вжити заходів з порятунку її сина. У відповідь чує, що Україна, яка не має дипломатичного представництва у Тайвані, нічого не може вдіяти. Тим часом, здоров'я 44-річного українського моряка різко погіршилося: він схуд на 10 кілограмів, з'явилися проблеми зі шлунком, температура тіла перевищує 40 градусів, мучить постійне безсоння. Він оголосив голодування і готовий з розпачу покінчити з життям.

Матері арештованого моряка і його дружині стала відома позиція Міністерства закордонних справ. З консульського відділу їм повідомили, що «у Міністерстві закордонних справ знають про ситуацію, яка склалася із громадянином України В'ячеславом Лещевим. Це питання знаходиться на особливому контролі. Ситуація ускладнюється тим, що на Тайвані відсутнє дипломатичне представництво України. А дипломати посольства України у Китайській Народній Республіці, відповідно до меморандуму, не мають змоги відвідувати Тайвань і здійснювати там консульські дії. Дипломатичні представництва у США та Сінгапурі підтримують постійний контакт із судновласником. Дипломатичному представництву України у Російській Федерації доручено висловити торговельному представництву Тайбею в Москві глибоку стурбованість української сторони ситуацією, яка склалася з громадянином України».

І ще одна деталь. Експерти в галузі морського права заявляють, що у випадку аварії судна відповідальність має, разом з черговим на вахті, нести капітан судна. Але капітана теплохода «Taroko» не тільки не затримали, але дозволили йому вільно пересуватися. Чому? Справа у тому, що капітан Юрій Вільман — громадянин Російської Федерації. І відразу до справи з його звільненням підключилися російські дипломати. Імовірно, правоохоронці Тайваню не ризикнули встрявати у суперечку з Росією, а тому в якості винного було обрано В'ячеслава Лещева.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

Фото з архіву В'ячеслава ЛЕЩЕВА.

«Кленова арка — 2012»

У Литовській Республіці на базі військового полігону Пабраде, що неподалік Вільнюса, відбулася церемонія відкриття багатонаціонального тактичного навчання «Кленова арка — 2012» («Maple Arch — 2012») за участі військовослужбовців з України, Канади, Литви та Польщі (**на знімку**).

У «Кленовій арці — 2012» беруть участь українські військовослужбовці з 80-го окремого аеромобільного полку, Академії сухопутних військ імені гетьмана П. Сагайдачного та Регіонального медіа-центру МО України (м. Львів). Разом із канадськими, литовськими та польськими колегами вони тренуються виконувати завдання у складі багатонаціональних сил під час миротворчих операцій.

Олександр ГАЙН.
Вільнюс.

ПЛАНЕТА

У «Марші мільйонів» у Москві взяло участь до 80 тисяч осіб

Минулими вихідними Росію «штормило». У декількох містах пройшов «Марш мільйонів» — мітинги, хода «несистемної опозиції». У Москві супротивників влади набралося до 30—80 тисяч осіб. Бійок, масових арештів, сутичок з поліцією не було. Росіяни залишаються до політики байдужими. Володимир Путін сьогодні влаштовує більшість.

Найпопулярнішим учасником «Маршу мільйонів» у Москві став Гліб Павловський. Колишній кремлівський фахівець «з організації чуток» і «той, хто зробив Путіна» ішов у колоні партії «екзистенціалістів» і користувався шаленою популярністю у журналістів.

Потім Гліб Павловський відмежувався від соратників по мітингу протесту й назвав атмосферу мітингу трохи сумною, поскаржившись, що організатори не відобразили «небезпечні явища, які ми спостерігали останнім часом: вирок Pussy Riot, істотне посилення законодавства, нові арешти».

«Мільйони» розсерджених москвичів пройшли від пам'ятника Пушкіну маршем по Бульварному кільцю, а потім відбувся мітинг. Але навряд чи учасники велелюдного протесту зрозуміли, для чого їх зібрали?

Більшість мітингувальників були ті самі «розсерджені городяни», які традиційно приходять на всі мітинги опозиції. Це, як написав у своєму блозі Борис Нємцов, піднятий «сніжною революцією» освічений середній клас, якому дуже далекі морально застарілі партії та рухи, обрані до Державної Думи.

До мікрофона підходили лідери різних карликових політичних сил Росії й говорили про своє, наболіле. Всіх їх об'єднувала «вічна хвороба лібералів і демократів» — ненависть до влади. Після виступів письменника Дмитра Бикова й відомого критика Кремля Олексія Навального народ почав розходитися.

Геннадій Гудков, депутат від «Справедливої Росії», якого вигнали з Державної Думи, взагалі поставив керівництву країни ультиматум, заявивши: «Ми даємо ще деякий час владі, але якщо вони й надалі плювати муть в обличчя нашим громадянам, ми їм відповімо, і відповідь їм не сподобається».

Найпопулярніший у Москві опозиціонер Олексій Навальний, відповідаючи на своє ж запитання: «Що далі?», заявив, що «майдану» в російській столиці не буде, а кожний має у міру сил брати участь у корисній опозиційній активності. Схоже, що навіть лідери російської опозиції не вірять в успіх своєї безнадійної справи.

Небагатолюдні «Марші мільйонів» пройшли в Санкт-Петербурзі, Уфі, Омську, Нижньому Новгороді та інших великих містах Росії.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Аграрії працюватимуть з Ізраїлем

В Ізраїлі побувала делегація полтавських аграріїв на чолі з заступником голови ОДА Володимиром Замикулою, до складу якої ввійшло шестеро голів райдержадміністрацій, керівники сільськогосподарських підприємств, фермерських господарств, Головного управління агропромислового розвитку облдержадміністрації, дорадчої служби. У підсумку підписано меморандум про розробку спільних проектів щодо таких напрямів діяльності: генетика і впровадження передових технологій у виробництві молока; переробка молока та виробництво молочної продукції; рибництво та риборозведення в закритих та відкритих водоймах; вирощування овочів із використанням систем краплинного зрошення; розведення індиків.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

Учора дочірнє підприємство «АвтоВАЗу» в Іжевську завершило випуск класичних моделей Lada (УНІАН)

Григорій ОСОВИЙ: «Спільними зусиллями ми можемо багато чого добитися»

На порозі нинішньої осені, 4 вересня 2012 року, сталася, можна сказати, знакова подія у профспілковому русі нашої країни. П'ятеро найвпливовіших профспілкових гравців — Федерація профспілок України, Конфедерація вільних профспілок, Федерація профспілок транспортників, Об'єднання всеукраїнських автономних профспілок та Об'єднання всеукраїнських профспілок і профоб'єднань «Єдність» — підписами своїх лідерів скріпили Угоду про створення Спільного представницького органу репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок на національному рівні.

Які перспективи може отримати профспілковий рух від такого давно очікуваного кроку? Власне, з цього й почалася розмова нашого кореспондента із заступником голови Федерації профспілок України, постійним представником профспілок в уряді Григорієм ОСОВИМ **(на знімку).**

Не говорити, а діяти

— Справді, це знакова подія, яка свідчить про консолідацію профспілок, — сказав Григорій Васильович. — Вона закладає надійні підвалини для посилення їхнього впливу у взаємодії з органами виконавчої влади, з об'єднаними роботодавцями у процесі захисту інтересів і прав найнятих працівників. Це той перспективний формат, в якому профспілки вирішили діяти спільно.

Власне, практика утворення спільного представницького органу — не нова в Україні. Зокрема, таким чином профспілки традиційно беруть участь у колективних переговорах і консультаціях з організаціями роботодавців та урядом на національному рівні. Основна мета таких перемовин — укладання угод. На національному рівні — це Генеральна угода, в галузях — галузеві угоди, в областях — територіальні угоди, а на підприємствах — колективні договори. Проте новацією сьогодення є те, що наприкінці 2010 року з ініціативи Президента ухвалено Закон «Про соціальний діалог в Україні», яким надано право на переговори на національному рівні і представництво відповідних інтересів працівників тільки репрезентативним профоб'єднанням, тобто найбільш представницьким.

Тому відтоді, як набрав чинності закон про соціальний діалог, усі реально діючі профспілкові об'єднання, які насправді відповідають узаконеним критеріям, набули статусу репрезентативних. А точніше — п'ять об'єднань. До речі, визнання найбільш представницьких організацій профспілок — це загальноприйнята у демократичному світі практика, яка цілком відповідає нормам Міжнародної організації праці (МОП).

Упродовж трьох місяців тривали обговорення, дискусії, напрацювання проекту угоди про створення Спільного представницького органу профспілок. Звісно, не обходилося без різних точок зору, гострих проблем, які викликали суперечки. Та все-таки знайшли консенсус.

— А що призводило до найбільших суперечок?

— Хоча б така проблема, як розподіл квот. Як відомо, закон дає право делегувати своїх працівників до Спільного представницького органу профспілок, Національної тристоронньої соціально-економічної ради, Українського координаційного комітету зайнятості населення, фондів соціального страхування працівників залежно від чисельності профоб'єднання. І ФПУ, яка об'єднує у своїх лавах майже 80 відсотків усього загалу членів профспілок, на фоні інших виступає справжньою глибою, що, на думку деяких наших колег, призведе до її домінування в новому представницькому органі. Але в разі доцільності ми зможемо поділитися своєю квотою, що, власне, і зробили. І таким чином значно пом'якшили гостроту цієї проблеми.

— Таке солідне представництво ФПУ, по суті, відкриває шлях її висуванцю обійняти керівництво в новій структурі.

— Керівника оберуть шляхом голосування. Це станеться 14 вересня (власне, минулої п'ятниці це й відбулося. — **Прим. ред.**) на першому організаційному засіданні Спільного представницького органу репрезентативних профспілок, де буде сформовано персоніфікований склад нової структури. І, звісно, ми запропонували на цю почесну посаду лідера ФПУ Юрія Миколайовича Кулика, на що з боку наших партнерів не було жодних претензій.

— Чи почалася вже робота над проектом нової Генеральної угоди? Адже термін дії нині чинної закінчується наприкінці цього року.

— По суті, ми вже працюємо над чорновими начерками проекту цього важливого документа. Щоб із перших днів переговорного процесу мати на столі предмет цього непростого тристороннього діалогу. Бо, згідно із законом, не раніше, ніж за три місяці до закінчення дії чинної угоди, кожна зі сторін цього процесу може ініціювати переговори на наступний період. Так уже традиційно склалося, що цим ініціатором завжди виступають профспілки. А інші сторони переговорів — урядова і роботодавців — не пізніше, ніж через сім днів, мають долучитися до цього діалогу.

Така поспішність з нашого боку може декому здатися зайвою. Однак практика минулих років засвідчила: поки ми ініціюємо переговори, з'ясовуємо повноваження сторін, виробляємо регламенти, формуємо пропозиції — на все це витрачається від чотирьох до семи місяців. Тобто, коли підписуємо угоду, минає півроку, як вона мала б уже працювати. Цього разу ми хочемо укласти її своєчасно, в жовтні нинішнього року.

Можна не сумніватися, що робота над проектом Генеральної угоди на 2013—2014 роки стане першим серйозним іспитом для Спільного представницького органу профспілок. То нелегкий процес, адже треба перед стороною власників відстоювати, доводити соціальність кожної нашої пропозиції. Бо від цього залежать підвищення рівня життя і соціальний захист людей праці. І якщо не виходить одразу домовитися щодо розв'язання тієї чи іншої проблеми, то треба виробити хоча б алгоритм, який поступово наближатиме нас до мети.

Знеболювальний укол уже зробили

— Григорію Васильовичу, на початку вересня відбулося чергове засідання Кабінету Міністрів, на якому вже вкотре йшлося про необхідність погасити заборгованості щодо виплати заробітної плати на державних і комунальних підприємствах. Бо міняються уряди, приходять нові прем'єри, а ця гостра хвороба вже стала хронічною для нашої держави.

— Скажу відразу: затримки із зарплатою — це нічим не виправдане, більше того, ганебне явище. Це не лише є грубим порушенням конституційного права працівника, що аж ніяк не красить нас у світовому співтоваристві, а й загрожує соціальною нестабільністю у країні. Бо не секрет, що абсолютна більшість наших співвітчизників живе, чи, точніше, перебивається від зарплати до зарплати. А їм треба годувати сім'ї, посилати дітей до школи, сплачувати різні комунальні платежі... А замість чесно зароблених грошей — лише одні обіцянки. То що їм іти просити милостиню чи, даруйте, красти. І це відбувається при тому, що у положеннях Генеральної угоди, в дорученнях вищого керівництва законодавчої та виконавчої влади маємо неодноразові нагадування про кінцеві терміни погашення зарплатної заборгованості.

— Наскільки мені відомо, впливові міжнародні організації також стурбовані нерозв'язанням цієї болючої проблеми в Україні.

— Так, ця проблема перебуває під контролем Міжнародної організації праці (МОП). Зокрема, торік її технічна місія відвідала нашу країну та надала відповідні рекомендації українському уряду. Такий крок, звісно, активізував соціальний діалог для пошуку прийнятного розв'язання цієї гострої проблеми, спонукав уряд до дієвих заходів, що дало певні позитивні результати.

— І все-таки знову і знову профспілки ініціюють розгляд цієї задавненої хвороби на державному рівні. Очевидно, є привід для таких дій?

— Привід, на жаль, є. Адже сума боргів із заробітної плати досі коливається на межі мільярда гривень. І практично половину цих коштів повинні повернути економічно активні підприємства, які гроші мають. А це свідчить про те, що практика порушення законодавства щодо термінів виплати зарплати продовжується.

Принагідно зауважу, що згідно із позицією Європейського суду з прав людини, куди неодноразово зверталися і звертаються наші співвітчизники, *неможливість працівнику отримати зарплату, яку він заробив, є втручанням у його право на мирне володіння майном*. Цим же судом також зазначено, що *економічні труднощі або відсутність коштів не можуть виправдати порушення цього права*.

Така ситуація далі тривати не може, бо породжує зневіру людей у законну їхню можливість себе захистити. Отож у рамках виконання доручення уряду від 4 квітня цього року голова Федерації профспілок України Юрій Миколайович Кулик звернувся до Прем'єр-міністра України Миколи Яновича Азарова з аналізом основних причин заборгованості. І, що найважливіше, з пропозиціями можливих шляхів розв'язання цієї проблеми.

ДОВІДКОВО

П'ять всеукраїнських об'єднань профспілок, лідери яких підписали Угоду, об'єднують 76 профспілкових організацій, що діють у всіх регіонах та галузях економіки. Вони налічують у своїх лавах понад 9,7 мільйона членів профспілок, або понад 90 відсотків їх загальної чисельності. Для порівняння: в українській економіці офіційно зайнято 10,5 мільйона осіб.

Але життя не стоїть на місці, і на першому вересневому засіданні Кабінету Міністрів знову повернулися до цієї вкрай наболілої проблеми. Уряд з цього питання підготував проект рішення, яке я підтримав у своєму виступі. Але водночас додав, що це нагадує знеболювальний укол, а треба лікувати занедбану хворобу. І запропонував чотири кроки, які потрібно зробити на державному рівні.

Зміни внесли, а проблеми залишилися

— Про що, власне, йдеться?

— Насамперед потрібно остаточно врегулювати на законодавчому рівні першочерговість виплати заробітної плати найнятим працівникам перед іншими платежами в разі неплатоспроможності підприємця.

Треба сказати, що протягом п'яти останніх років завдяки наполегливості профспілок в Україні досягнуто певного прогресу в цій площині. Зокрема, ми домоглися перегляду Закону «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Бо до того зарплата виплачувалася в третю чергу. А насамперед забирали своє банки за надані кредити, а також держава у вигляді податків та різних обов'язкових платежів. І коли доходила черга до зарплати, то вже, як правило, нічим було повертати борги. Так вони нагромаджувалися-наростали, і нині майже половина загального боргу в країні належить підприємствам, яких уже немає або які перебувають у стадії банкрутства.

Урешті-решт ми знайшли точки дотику наших інтересів з урядом і парламентом й узаконили виплату зарплати як першочерговий платіж. Та все-таки фінансово-банківське лобі в депутатському корпусі остаточно не здало своїх позицій. Інтереси капіталу для нього виявилися важливішими, ніж права людини. Так, вони погодилися з тим, щоб зробити виплату зарплати першочерговим платежем. Але водночас проголосували норму закону (пункт 4 статті 42), якою передбачено: «Майно банкрута, що є предметом застави, включається до складу ліквідаційної маси, але використовується виключно для першочергового задоволення вимог заставодержателя». Тож цільове відволікання коштів для задоволення вимог заставодержателя почасти не дає змоги розрахуватися з працівниками у зв'язку з недостатністю майна. Таким чином, проблема заборгованої заробітної плати працівникам збанкрутілих підприємств і надалі, за новим законом, може залишитися проблемою безнадійної заборгованості.

Така ситуація, на наш погляд, порушує ратифіковані Україною конвенції МОП №95 і №173 та статтю 15 Закону «Про оплату праці». Адже задоволення вимог, забезпечених заставою, є ризиком підприємницької діяльності, а право на своєчасне отримання зарплати гарантоване статтею 43 Конституції України — і нікому не дозволено його порушувати.

Треба переглянути цю норму закону, і ми сподіваємося, що уряд і депутатський корпус ще на цій сесії виправлять помилкове рішення.

Інший важливий і принциповий момент. Нам треба захистити людей, коли підприємство тимчасово втрачає свою платоспроможність і виникає загроза несвоєчасної виплати заробітної плати. Це може статися з різних причин. Навіть під впливом природних катаклізмів.

Що роблять у світі в таких ситуаціях? Скажімо, в усіх країнах Європейського Союзу створені фонди гарантування виплати зарплати працівникам у разі неплатоспроможності виробничої структури, де вони заробляють на хліб і до хліба. Це відповідає 173-й Конвенції МОП, яку ратифікувала й Україна, але за винятком частини щодо створення фондів гарантування виплати зарплати. Хоч як билися тоді профспілки, нам не вдалося цього зробити.

Звісно, можна зрозуміти й уряд, який торпедував ратифікацію цього положення. Адже загальноукраїнські борги щодо виплати зарплати сягнули тоді, наприкінці минулого століття, десятків мільярдів гривень — і таке явище було на більшості підприємств. Одне слово, куди не кинь — усюди клин.

Нині ситуація докорінно змінилася. Заборгованість стосується 0,9 відсотка штатної чисельності працівників, а сума боргу — менш як 3 відсотки місячного фонду оплати праці. Тепер, коли маємо мільярд боргу при більш як 450 мільярдах гривень річного фонду оплати праці, його ліквідувати цілком реально. І держава не тільки здатна, а й зобов'язана це зробити.

Тому я й запропонував створити фонд гарантування виплати зарплатної заборгованості працівникам тих підприємств, які тимчасово не можуть розрахуватися з людьми. Тобто, як і в країнах ЄС, працівник отримуватиме зароблене протягом 6 місяців, він та його сім'я не страждатимуть і не думатимуть, як вижити. Фонд гарантування виплат як фінансова установа працюватиме тільки з підприємством-боржником як із суб'єктом господарювання, щоб повернути свої затрати. У нас же проблемою боргів переважно займаються виконавчі органи, прокуратура та їм подібні — до того ж не завжди ефективно.

Якщо ми хочемо жити на засадах європейських цінностей і прав, а це вже прописано в Угоді про асоціацію Україна—ЄС, то маємо зважитись на такий крок. Інакше не може й бути.

ФАКТ

Заробітну плату, яка є основним джерелом доходів працюючих, згідно із законодавством зобов'язані виплачувати у строки, встановлені законом та колективним договором, але не рідше двох разів на місяць. Її невиплата у визначені строки вже з наступного дня є за своєю економічною суттю простроченим борговим зобов'язанням роботодавця як платника грошових коштів.

— А що, власне, заважає нам це зробити?

— Річ у тому, що поки Кабінет Міністрів усіляко відмахувався від цієї пропозиції, роботодавці, які працюють на українському ринку, і чути не хотіли про солідарний внесок до фонду гарантування, як це роблять у країнах ЄС. Хоча фінансові проблеми — це передусім проблеми капіталу. Принаймні так повинно бути. Та не всім власникам подобається така пропозиція. Мовляв, чому він повинен своїми грошима страхувати чужі проблеми. Та ж сьогодні ти на плаву, а завтра все може трапитися. У ринковій економіці та в її глобальній відкритості ніхто від цього не застрахований. Але така вже в нас ментальність: моя хата скраю. Хоча йдеться не про якісь великі гроші — приблизно 0,1 відсотка від фонду оплати на рік. Зрештою, заради цього можна зменшити власникам на цю величину розмір єдиного соціального внеску. Усе можна зробити — лише потрібне бажання.

Та й держава, маючи на увазі борги державних підприємств, теж могла б дещицю внести у стартовий капітал такого фонду.

Сподіваюся, що консерватизм роботодавців буде подолано, і спільними зусиллями це зробимо. Принаймні обговорення цього питання на липневому засіданні Національної економічної тристоронньої ради, де я доповідав пропозиції профспілок, засвідчило явний прогрес і можливість досягнення консенсусу.

— І яка сума потрібна для створення такого фонду, щоб люди не страйкували, не ходили по судах, а продовжували спокійно працювати?

— Десь у межах 400—450 мільйонів гривень.

Безвідсотковий кредит для роботодавця

— Та величезні заборгованості перед колишніми працівниками мають підприємства, які припинили свою діяльність або тривалий час перебувають у стадії банкрутства. Тут люди роками очікують бодай частини заробленого. І жодні пені за прострочення вже не врятують ситуацію, бо діють як мертвому припарка. Та й фонд, про який ми щойно говорили, мало чим допоможе. Як у таких випадках виходити зі складної ситуації?

— Так, протягом двох десятиліть нагромадилися чималі борги — трохи більше 500 мільйонів гривень. Ми неодноразово пропонували, щоб держава проявила в даному разі соціально-правову відповідальність і розрахувалася з людьми. Тим паче що понад 90 відсотків збанкрутілих підприємств — державної форми власності.

— І почули вас?

— До честі нинішнього уряду, на засіданні якого 5 вересня я знову підняв це питання, дано доручення трьом профільним міністерствам підготувати відповідне рішення. Зокрема, я запропонував передбачити у бюджеті 2013 року відповідні суми і розрахуватися з людьми, як це, до речі, зроблено для виплат вкладів громадян.

— А яким, на погляд профспілок, має бути четвертий крок?

— Рішуче і безкомпромісне запровадження економічної відповідальності за невиплату заробітної плати. Вона начебто у нас й існує. Але, швидше, нагадує знущання над трудовим людом. Бо передбачені Законом України «Про компенсацію громадянам втрати частини доходів у зв'язку з порушенням строків їх виплати» умови щодо виплати компенсації в разі затримки заробітної плати не менш як на один місяць не є обґрунтованими ні щодо економічного захисту втрати частини заробітку, ні щодо достатнього соціального захисту працівників, які потерпають від значних матеріальних та моральних збитків.

Для прикладу: підприємство заборгувало працівникові з початку року 5 тисяч гривень. При погашенні боргу йому має бути нарахована й компенсація за 8 місяців затримки шляхом множення суми боргу на індекс інфляції. Проте за цей період маємо дефляцію (-0,4 відсотка) і ніякої компенсації працівник не отримує.

А роботодавець за наявних умов має економічну вигоду від затримки заробітної плати. Це, по суті, дешевий (а за відсутності інфляції — безвідсотковий) кредит на невизначений термін у розмірі невиплаченої зарплати.

Ми ретельно проаналізували законодавчу та договірну вітчизняну практику. І дійшли висновку, що і законодавцем, і договірними сторонами передбачено застосовувати за невиконання чи неналежне виконання грошових зобов'язань штрафні санкції у вигляді пені. Скажімо, за прострочення платежів за грошовими зобов'язаннями відповідно до Закону «Про відповідальність за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань», яким регулюються правовідносини між платниками та одержувачами грошових коштів.

Особливістю пені як штрафної економічної санкції є те, що її встановлюють у відсотковому відношенні до простроченої суми. Причому за кожен день прострочення, доки боржники не виконають грошових зобов'язань. Тобто це санкція, розмір якої збільшується від продовження правопорушення. Саме так треба посилити механізм нарахування компенсації за затримку виплати заробітної плати. За базу ми пропонуємо запровадити відшкодування в розмірі потрійної ставки Національного банку з розрахунку за день за кожну добу затримки (нині це становило б 22,5 відсотка річних), тоді у роботодавця не було б спокуси «приватизувати» зарплату працівника, бо краще взяти кредит у банку і своєчасно з ним розрахуватися

Тож з огляду на об'єкт порушеного права, а саме — грошову форму заробітної плати, профспілки вважають за потрібне відтворити відповідну норму у трудовому законодавстві. Тим паче що вона вже внесена у проект Трудового кодексу.

І насамкінець. Звичайно, щоб взагалі ліквідувати таке ганебне явище, як невиплата зарплати, державні органи і бізнес повинні бути соціально відповідальними перед людьми і законом. І приклад насамперед повинна подати держава, своєчасно і в повному обсязі фінансувати бюджетні організації, виконання підприємствами державного замовлення, розрахуватися за надані громадянам пільги та субсидії, повертати підприємствам-експортерам податок на додану вартість тощо. Тоді і в бізнесу не буде підстав говорити, що держава сама не виконує своїх зобов'язань. А профспілки завжди мають бути на боці захисту законних прав та інтересів працівників.

Розмову вів
Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

Треба взагалі ліквідувати таке ганебне явище, як невиплата заробітної плати

І кіт облізлий, і шпилька неадекватна

БАЛАНС ТИЖНЯ

***** ***Кабінет Міністрів затвердив проект бюджету на 2013 рік зі зростанням ВВП на 4,5 відсотка при інфляції у 5,9 відсотка — про кота-невидимку.***

***** ***У січні — липні імпорт товарів перевищив експорт на 8 659,3 мільйона доларів США (Держстат) — про дисбаланс.***

***** ***Україна запровадила утилізаційний збір на імпортні транспортні засоби — про адекват по-нашому.***

Міністр фінансів Юрій Колобов вважає, що загальнодержавний кошторис на наступний рік є цілковито реалістичним для виконання. Це при тому, що піввідсотка до валового продукту додали в останній момент за лічені години. Утім, може, й не додали, а повернули, адже саме 4,5 відсотка ВВП передбачала схвалена навесні Бюджетна резолюція.

— Доходи мають зрости проти планів на рік нинішній так само, як і всі соціальні стандарти, — підкреслив Прем'єр-міністр Микола Азаров. Поза тим ще невідомо, як усе поверне цього року. Про ціну імпортованого природного газу міністра фінансів, схоже, не довели до відома. Нічого конкретного він не міг сказати і про прогнозний валютний курс. А **без цього задекларований темп економічного зростання видається як мінімум оптимістичним, як максимум — недостатньо обґрунтованим.** Може, когось і зворушить зростання мінімальної заробітної плати упродовж року на 54 гривні, але цього замало, щоб переконати людей у тому, що наступний рік буде кращий за нинішній.

Нагадаю, економічне зростання в другому кварталі цього року прискорилося до трьох відсотків. Його обумовили успіхи в сільському господарстві, соціальні виплати, і навіть девальваційні очікування, пов'язані з майбутніми виборами. Це підтверджує, зокрема, і динаміка формування запасів сільгосппродукції, на яку вплинув ранній початок польових робіт, і доходи домогосподарств, зростання яких стимулювало внутрішній попит.

Уже за підсумками семи місяців ВВП втратило один відсоток зростання. Імпорт перевищив експорт товарів уже на 8,6 мільярда доларів США. Тож в останньому кварталі цілком можливе і нульове значення ВВП. Адже цілком ймовірне зниження попиту з боку держпідприємств через адекватне скорочення бюджетних витрат — Євро-2012 вже позаду. Адже світовий ринок металу продовжує стагнувати — недарма у Дніпропетровську Президент країни доручив уряду вивчити можливість розширення ринку збуту металопродукції всередині країни. Зрештою, фініш року може потягти за собою згортання багатьох передвиборних програм, невмотивованих за бюджетними видатками. А затим на платників податків очікує черговий виток режиму монетарної економії з боку уряду і Нацбанку, а отже, — і скорочення доходів домогосподарств. При цьому банки вже у серпні різко скоротили обсяги кредитування населення, а цього місяця з'ясувалося, що курсову стабільність гривні можна похитнути всього лиш трьома мільярдами гривень на рахунках банків — спекулянтів. Підсумуємо: **якщо згасатиме внутрішній попит, згортатиметься і темп економічного розвитку.**

Такий сценарій рішуче заперечує Прем'єр-міністр і Нацбанк, але це не означає, що він неможливий. Представник Президента при уряді Ірина Акімова, приміром, вважає, що документ потребує ґрунтовного доопрацювання перед тим як його подавати на затвердження законодавцям. Але все-таки з поданням поквапилися, і керівництво парламенту повернуло проект у Кабмін для доопрацювання.

Цього ж тижня Кабмін зобов'язав імпортерів російських автомобілів і автобусів забезпечувати утилізацію цих транспортних засобів. Інакше кажучи, російські імпортери відтепер мають самостійно дбати про заготівлю та утилізацію авто, за потреби, укладаючи угоди з підприємствами, які мають відповідні ліцензії на ці види робіт. Пікантність полягає у тому, що вартість робіт буде регулювати уряд граничними цінами. Для нових легкових автомобілів, скажімо, від 4,730 до 30,250 тисячі гривень, для нових вантажних та автобусів — від 19 до 110,2 тисячі гривень. На старші за віком транспортні засоби розцінки встановлюватимуть залежно від об'єму двигунів і маси. За оцінками Прем'єр-міністра Миколи Азарова, російські легковики внаслідок цього подорожчають у середньому на тисячу доларів США. І це, за його словами, адекватна відповідь на рішення росіян запровадити утилізаційний збір для імпортних авто у себе.

Але в чому адекватність, вочевидь, знає тільки Микола Янович. Російський утилізаційний збір, справді, б'є боляче. Бо кому невідомо, що на російському авторинку зараз присутні фактично всі світові бренди, завдяки спільному виробництву з російськими автозаводами. За оцінками гендиректора Всеукраїнської асоціації автоімпортерів і дилерів Олега Назаренка, в Росії налічується 28 автоскладальних заводів, отже, виходить, що найбільші збитки очікують виробників автотранспорту з близького зарубіжжя. Вантажівки КрАЗу можуть подорожчати до 20 тисяч доларів США, адже більшість своєї продукції реалізують у Казахстані та Росії, де вона одразу втрачає свої конкурентні переваги у ціні.

Але, згадайте: до російської «шпильки» була наша — у вигляді спецрозслідування щодо торгівлі імпортними автомобілями, яке ми розпочали торік улітку. Чи не вирішили росіяни випередити запровадження спецмита за результатами цього розслідування з нашого боку? Дуже схоже.

Власне, про яку адекватність можна говорити, якщо, за експертними оцінками, Україна може втратити до 50 відсотків продажів автомобільної техніки на російському ринку, тоді як російський авторинок легко проковтне наш утилізаційний збір?

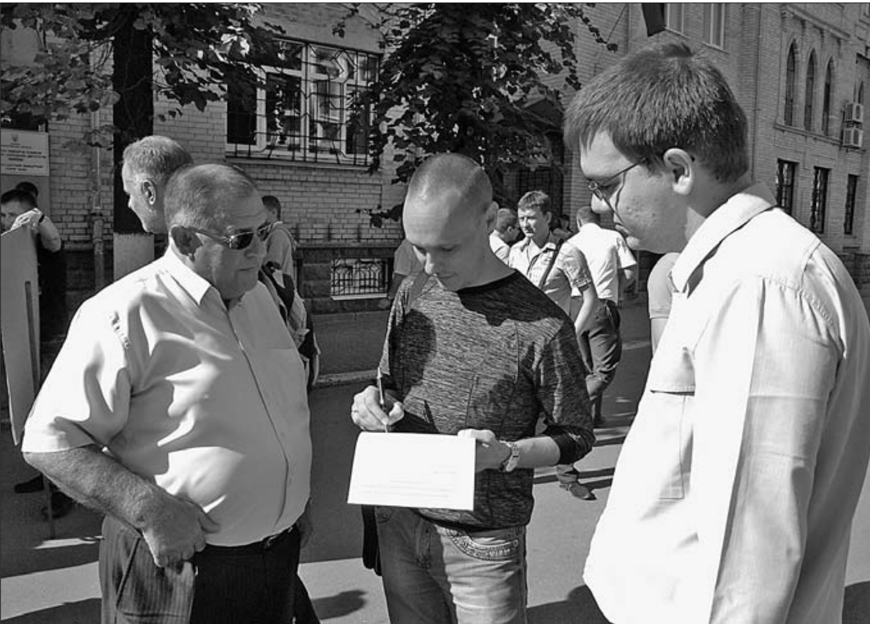
Російські авто подорожчають для того, хто їх купуватиме, а це не обласканий високими доходами українець. І це ще не все. Черговий моторизований конфлікт погіршує і без того плачевне торговельного сальдо країни і платіжний баланс. **Тож для уряду спокійніше тримати поки що бюджетного кота у мішку, а з росіянами вирішувати торговельні відносини миром. Парафований у серпні Меморандум про торгівлю з країнами Митного союзу і Договір про зону вільної торгівлі, який набере чинності вже цього місяця, говорять про те, що обидві країни підуть на взаємні поступки вже найближчим часом.**

Віктор ГРИНЕВИЧ.

Журналістам хочуть зашити рота, але вони показують зуби

ЯК СПРАВИ, КОЛЕГИ?

Активізація виборчого процесу супроводжувалася в Кіровограді не зовсім приємними подіями, що зачепили місцевих журналістів. Понад місяць тому у працівника обласної державної телерадіокомпанії Кирила Ющишина охоронці одного з супермаркетів відібрали та пошкодили мобільний телефон, бо той почав знімання. У відповідь на інцидент велика група колег потерпілого влаштувала в закладі флешмоб. Вони поводилися згідно з чинним законодавством —робили покупки та знімали вітрини магазину. Цього разу ніхто не перешкоджав. Надто активного охоронця на робочому місці не було. Як повідомили інші співробітники, він або у відпустці, або відпочивав після зміни.

Під зверненням ставлять свої підписи голова Кіровоградської обласної спілки журналістів Юрій Сердюченко, редактор газети «Новини Кіровоградщини» Андрій Лисенко та журналіст Кіровоградської ОДТРК Кирило Ющишин.

Наступний випадок промовистіший. Невідомий побив журналіста Кіровоградської ОДТРК Ігоря В'юна біля під'їзду будинку, де він живе. Правоохоронці зреагували блискавично, прибувши на місце події за кілька хвилин. Зацікавилися подією і в прокуратурі та СБУ. Однак поки що результатів пошуку немає, як і відповіді, що є підставами вчиненого — хуліганські мотиви чи професійна діяльність постраждалого. Ігор В'юн відомий в області своїми гарячими телерепортажами.

Після цього випадку журналісти провели тематичне ток-шоу «Ми», на яке запросили колег, представників громадських організацій та органів влади. У прямому ефірі члени Кіровоградської обласної спілки журналістів та працівники обласної державної адміністрації погодилися: подібні речі не можуть відбуватися в цивілізованій громаді, тому журналісти мають захищати громадян, себе і свободу слова всіма законними методами.

А кілька днів тому десятки кіровоградських медійників, працівників редакцій друкованих та електронних ЗМІ, до яких приєдналися представники Обласної спілки журналістів, зібралися на акцію протесту біля офісу обласної організації однієї з опозиційних політичних сил. Причина — тиск на обласне телебачення та судові переслідування одного з найпопулярніших видань, газети «21-й канал».

До журналістської солідарності колег, а політиків — до терпимості і толерантності закликали перший заступник генерального директора Кіровоградської ОДТРК Андрій Богданович, головний редактор тижневика «21-й канал» Євген Шепітько, головний редактор тижневика «Україна-Центр» Юхим Мармер. Пікетувальники вимагали від голови обласної організації партії «Батьківщина» Валерія Кальченка відкликати судові позови до газети «21-й канал», що стосуються дріб'язкових порушень законодавства (наприклад, в одній із публікацій про соціологічне дослідження не було вказано замовника опитування).

Медійники зібрали підписи під вимогою припинити тиск на ЗМІ та не втручатися в редакційну політику, захищати інтереси журналістів, а не особисту політичну вигоду.

Петро МЕЛЬНИК.

Фото автора.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...реформування невідкладної допомоги піде на користь пацієнтам

На Луганщині триває підготовка до реорганізації служби невідкладної допомоги. Закон України «Про екстрену медичну допомогу» набуває чинності 1 січня 2013 року, однак у пілотних з реформування системи охорони здоров'я України регіонах (Донецькій, Вінницькій, Дніпропетровській областях і Києві) робота у цьому напрямку триває.

Запропонована модель реорганізації швидкої допомоги будується півтора року. Вивчивши досвід колег, луганські фахівці «приміряють їхню сорочку на себе» і шукають шляхи модернізації відповідно до своїх умов. Як повідомив головний фахівець з питань медицини невідкладних станів і медицини катастроф головного управління охорони здоров'я облдержадміністрації Сергій Оберемок, до 2013 року в регіоні планують створення єдиного Центру екстреної медичної допомоги (ЕМД) і медицини катастроф, який об'єднає 31 підрозділ ШМД у кожному місті й районі Луганщини. Крім того, Міністерство охорони здоров'я України сьогодні розглядає питання про доцільність поновлення на Луганщині служби санавіації. Важливим моментом у реорганізації системи ЕМД є також створення централізованої оперативно-диспетчерської служби, яка контролюватиме виклики з усіх куточків області. Планується, що єдиний диспетчерський центр буде створено на базі Луганської міської станції швидкої медичної допомоги. Чиновники запевняють, що скорочення виїзного персоналу й кількості виїзних бригад не передбачено, а якість надання медичної допомоги не погіршиться.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

...закрили міст. Таке ось кіно...

У Кам'янці-Подільському почалися зйомки нової стрічки кіностудії імені Олександра Довженка «Іван Сила». Тут закрили для руху Замковий міст, що веде зі Старого міста до Підзамча, але ніхто не нарікає, адже тут звикли до частих зйомок. Окрім того, у разі участі в масовці, кам'янчани зможуть навіть підзаробити.

Цей фільм, до слова, став одним із переможців відкритого конкурсу на отримання державного фінансування. Героєм нової стрічки довженківців є український цирковий силач Іван Фірцак, який на піку своєї кар'єри, після того, як у 1928 році його визнали найсильнішою людиною планети, припинив виступати за кордоном і повернувся на батьківщину. Його роль виконує чемпіон України з пауерліфтингу Дмитро Халаджі, консультує авторів стрічки ще один відомий силач Василь Вірастюк. Сценарій створений у творчому тандемі Віктора Андрієнка та Ігоря Письменного.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

...узбережжя відвоювали через суд

Господарський суд Ленінського району АР Крим повернув 42,5 га узбережжя Чорного моря. Таким чином, розпорядження місцевої влади надати ці землі в користування підприємцю для ведення сільського господарства скасовано. **Як повідомляє пресслужба прокуратури Криму**, суд підтвердив докази наглядового відомства про невідповідність розпорядження Ленінської РДА вимогам закону, яким установлено пряму заборону щодо виділення землі в прибережних захисних смугах у власність чи користування для сільськогосподарських потреб і під житлову забудову.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.

Крим.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 174 (5424)
ВІВТОРОК, 18 ВЕРЕСНЯ 2012

Як стверджують у Вінницькій облдержадміністрації, цього року на території області планується побудувати ще 15 сучасних зерноскладів загальною потужністю 460 тисяч тонн зерна — *«АПК-Інформ»*

26 вересня у столичному виставочному центрі «КиївЕкспоПлаза» відбудеться конференція «Якість і безпека зернової продукції» — *«АПК-Інформ»*

Вільховецькі історії

У селі В'ячеслава Чорновола жалкують за цукровим заводом і шукають інвесторів для створення нових виробництв

СИТУАЦІЯ

Коли їхати з Черкас до Умані, десь на сотому з гаком кілометрі дороги вимальовується на узгірку село Вільховець Звенигородського району. Наступного літа це колишнє козацьке містечко відзначатиме 380-ту річницю свого заснування. А в грудні цього року вільховчани вшановуватимуть 75-річчя від дня народження видатного земляка-патріота, державного і громадського діяча, Героя України В'ячеслава Чорновола.

Свого часу Вільховець мав міцну економічну базу — соціальна сфера тут почувалася дуже комфортно. Цьому неабияк сприяло те, що в селі був цукровий завод. Це єдине у Звенигородському районі бурякопереробне підприємство працювало ще з 1844 року. Однак завод, що пережив революції і війни, не вистояв перед натиском «реформ» кінця XX століття. Хоч як боролися працівники за своє підприємство, нові його власники спочатку зупинили виробництво, а згодом перетворили його на купу металобрухту.

— Нашим людям довелося скрутно, — розповідає Вільховецький сільський голова Тетяна Колосенко **(на знімку)**. — Із покоління в покоління понад 500 односельчан мали на заводі роботу в сезон цукроваріння. Утворилося ціле заводське містечко зі своїми устроєм життя, традиціями. Й раптом усе це вмить розвалилося... Спеціалісти-цукровари змушені були шукати роботу на заводах у близьких і далеких районах. Багато хто подався до Черкас, інших міст. А дехто за кращою долею — й за кордон. Одне слово, закриття заводу перетворилося не лише на соціальну, а й на психологічну, інколи родинну драму.

— Село наше — одне з найбільших у районі, — доповнює секретар сільської ради Марія Лисенко. — У нас дві школи, де навчаються 215 осіб. Дитсадок відвідують 40 малят. Демографічна ситуація така само, як і в більшості українських сіл: помирає людей більше, ніж народжується. Хоча народжуваність має обнадійливу тенденцію до зростання.

Вільховчани і в період розквіту цукроваріння тримали чимало живності у своїх дворах, і нині не цураються цього заняття. Для багатьох родин це вагоме (а подекуди — єдине) джерело поповнення сімейного бюджету.

— Зниження закупівельних цін на тваринницьку продукцію хоча й боляче вдарило по селянах, однак люди не метнулися масово збувати живність, — веде далі сільський голова. — Порівняно з минулим роком кількість великої рогатої худоби, зокрема корів, зменшилась лише на півтора десятка голів. Можливо, посприяла дотація від держави на вирощених телят: люди йдуть до сільради, цікавляться, як її оформити, які документи потрібні.

У Вільховці докладають зусиль, щоб на полях хазяйнували свої, місцеві. Переконані: селу більше користі від того, що землю обробляють вільховчани, які живуть тут із діда-прадіда, а не прийшлі латифундисти.

— Ми активно готуємося до відзначення 75-ї річниці від дня народження В'ячеслава Максимовича, — інформує Тетяна Колосенко. — Впорядковуємо територію навколо садиби-музею Чорновола, хочемо, щоб усе село причепурилося, гостинно і радо зустріло гостей світлого свята пошанування видатного нашого земляка. Вільховецька школа, яка носить ім'я В'ячеслава Чорновола, також має свій план підготовки до ювілею.

Як і в кожного українського села, у славного Вільховця є найнагальніші проблеми, які треба розв'язувати. Це не тільки якість внутрішніх доріг, відсутність комунального господарства або сучасних електронних комунікацій у сільській раді...

— Нам як повітря потрібні інвестори, — каже Тетяна Колосенко. — Ділові, завзяті люди, котрі відкрили б нові виробництва, створили б нові робочі місця. У нас багато молодих працьовитих рук. Чимало залишилося спеціалістів. На території села маємо корисні копалини, зокрема доброї якості глину. Як стверд-жують фахівці, з неї можна виробляти не лише цеглу, а й кераміку. Село наше повністю газифіковане, тож вигідно відкрити тепличне чи переробне підприємство. Одне слово, простору для ініціативи і пошуку хоч відбавляй. Були б тільки бажаючі це здійснити, а ми готові підтримувати і допомагати.

ДО РЕЧІ

У Вільховці та двох хуторах мешкають 2713 жителів, із них 939 — пенсіонери.

Лідія ТИТАРЕНКО,
Василь МАРЧЕНКО.
Черкаська область.

Фото
Лідії ТИТАРЕНКО.

ТЕНДЕНЦІЇ

Наче дяка

Саме такими видаються соціальні угоди

Хоч у яке село потрапиш, обов'язково почуєш від мешканців чи сільського голови, що грошей у місцевій казні немає практично ні на що. І де їх брати, ніхто не знає. Влада радить навчитися заробляти самим. А ще — спробувати налагодити дружні партнерські стосунки з інвесторами. Підгрунтям для цього має стати соціальна угода. Але чи справді така домовленість може допомогти розв'язанню тих проблем, від яких потерпають тисячі сільських громад?

Як голодному вимагати в ситого?

На під'їзді до села Зоряного, що у Віньковецькому районі, висипано кілька куп щебеню. Якщо його розгорнути та втрамбувати, то до зими дорога протримається. Але як це зробити, де взяти грейдера?

Це — подарунок від одного з кандидатів у депутати. Хто б там що казав, нібито підкуп на виборах — це погано, а люди раді, тепер хоч можна випросити щось як не для себе, то для села. Таких щасливих моментів не так багато. Виборчі перегони минають швидко, і потім навіть отих кілька машин щебеню ні в кого не допросишся.

— Он подивіться, центральна дорога вже «накривається». По вулицях і того немає, — показує мешканка села Віра Демчук. — А на «полі» (це своєрідний сільський мікрорайон), де саме живуть молоді сім'ї, просто біда. Там коли хто захворіє, якщо дощі та болото, то хоч на руках винось до лікарні.

Усе це не тому, що тут живуть найгірші господарі. Навпаки, як розповідає сільський голова Олег Гречаник, колись навіть асфальт було прокладено. Але цій дорозі вже понад тридцять років, а капітального ремонту не було. Трохи підсипали щебенем. Це завдяки тому, що сільська рада змогла заробити кілька тисяч гривень у рік податку із власників транспортних засобів. А наймасштабнішим став ремонт чотирьохсот метрів дороги, коли 50 тисяч гривень було виділено з обласного бюджету і ще 10 тисяч назбиралось завдяки збільшеному податку. Але ж все це такий мізер.

По селу проходить чотирнадцять кілометрів шляхів. На них не тільки асфальту, щебеню не купити.

«А як інвестори? Хтось же обробляє навколишні землі. Вони, якщо не для селян, то для себе мали б бути зацікавлені в добрих дорогах», — допитуюся. Але це запитання викликає ще більше емоцій:

— Аякже, «допомогли». Он біля сусідньої Бригидівки вирізали ліс, такі величезні машини його потім возили. Дорогу розбили вщент. Тепер немає лісу, то вже й дорога нікому не потрібна. А як нам жити? Ми ж тут наче від світу відрізані.

За дороги тільки зачепились, а далі розмова переходить і на школу, і на дитячий садок, і на церкву — скрізь треба кошти то на ремонт, то на меблі... Список цих об'єктів не такий і довгий. Сюди традиційно додається ще клуб, бібліотека та ФАП. І саме на їхнє утримання громади шукають-шукають і не можуть знайти грошей.

Сільський голова швидко розкладає бюджет по полицях: на 82 відсотки він дотаційний. Із 320 тисяч гривень, які виділяються на рік, 94 відсотки йде на зарплату, оплату комунальних послуг та харчування дітей. Про те, що залишається, навіть згадувати не хочеться.

Картина настільки стандартна, а розрахунки — однотипні, що можна сміливо підставляти назву іншого села в іншому районі і все матиме точно такий само вигляд. І сільські голови разом із своїми громадами не знають, як вийти з цієї ситуації.

Пригадується, як на одній із нарад голова обласної ради Микола Дерикот не те щоб наполягав, але щиро радив: «Працюйте з інвесторами, укладайте соціальні договори, вимагайте, просіть»... Але тільки той, хто ходив із простягнутою рукою, знає, як це «вимагати» голодному в ситого.

Із власної ініціативи та ще й із доброї волі

До рук потрапив зразок угоди, яку одна із потужних аграрних компаній пропонує своїм сільським партнерам. Так от чи не першим пунктом у ній зазначено, що інвестор зобов'язується вчасно платити за комунальні послуги, земельні ділянки, інженерні мережі, різні соціально-побутові об'єкти, якими... він і користується. А ще — вчасно сплачувати податки.

Усе це правильно. Але хіба потрібні якісь додаткові угоди, щоб виконувати те, що ти просто зобов'язаний робити за законом? Соціальне партнерство на селі передбачало дещо

Хіба потрібні якісь додаткові угоди, щоб виконувати те, що ти просто зобов'язаний робити за законом?

СВІТЛИМ РЯДКОМ

Мудрі й працьовиті

Восьмикласник Максим Пархомчук із села Русивель Гощанського району та його сестричка третьокласниця Анастасія* (на знімку) *мають такі захоплення, які приносять не тільки радість, а й чималий прибуток у сімейний бюджет.

Максимова гордість — кролі. Їх у нього кілька десятків. І всі елітних порід: сірі велетні, фландри, каліфорнійські. Ви можете не повірити, але я бачив десятикілограмового кроля. Утім, як зізнався Максим, кролиці ще важчі. Буває, що тягнуть і за одинадцять кілограмів. Тому й не дивно, що коштує пара місячних кроленят понад двісті гривень.

— Роботи біля вуханів вистачає, — розповідає Максим. — Бо і свіжим кормом запастися треба, і водички дати попити. Та й клітки почистити, щеплення зробити — усе це теж час і гроші. Тому кілька годин на день я повністю присвячую своєму хобі.

Та мало виростити кроля, його ж іще треба продати. Тож і їздить Максим із батьком Василем Васильовичем по сусідніх селах на базари. Усюди знають Максима Пархомчука. А що тварини в нього елітні, то й вітаються з ним знані кролівники за руку, як із дорослим.

— А нещодавно вмовив татка ще й нутрій придбати, — хвалиться Максим. — Догляд за ними має свою специфіку, але я знайшов необхідну літературу, де є всі поради щодо їх утримання.

Комп'ютером чи переглядом телепередач Максим не надто захоплюється. Хіба щось про тварин чи підводний світ показують. Тоді хлопця від екрана за вуха не відтягнеш. А ось його сестричка Анастасія закохана в голубів. Їх у неї кілька порід. Найдужче пишається дівча павичами, кінгами, краснодарськими та поштовими.

Не відстають від дітей і батьки. У них на обійсті багато живності, та й землі чимало, біля якої потрібно працювати до сьомого поту...

Олександр ФОРМАНЧУК.
Рівненська область.
Фото автора.

Зникла у колодязях вода

У Талалаївському районі переконані, що винні у цьому нафтовидобувні компанії

РЕАЛІЇ

У Слобідці на вулицях прорито канави для водогону.

— У нашому колодязі можна за день зачерпнути відро-два, — бідкається доярка Світлана Калитка. — Їздимо проситися по людях, де ще є вода. Попрати — суцільна проблема. А ще ж і худобу треба напувати.

Зникнення води люди пов'язують не тільки із посушливим літом та зміною клімату.

— Та тут нафту качають, — кажуть пенсіонери Віталій Колядa та Василь Кибенко. — Її вибирають, а вода заповнює порожнини.

Справді, на півдні Чернігівщини в багатьох місцях видобувають нафту, газ. Тільки на території Талалаївського району діє 90 нафтових свердловин! Отож закид людей небезпідставний.

— На виїзних засіданнях депутатських комісій облради не раз розглядалося питання «Про екологічну ситуацію в нафтовидобувних районах області та вплив її на стан здоров'я населення», — розповів голова райради Юрій Дзюбан. — Ми доповідали про тривожну ситуацію. Але проблема ось у чому: щоб знайти причину зникнення води, необхідно провести експертизу. Однак вона досить дорого коштує...

Одне слово, якщо немає винного, то за припущення не платять. Нема на кого і до суду подати! Нафтопереробники дещо допомагають, та переважно люди самостійно організовують кооперативи з будівництва водогонів. Адже діватися їм нікуди: без колодязів і ні туди, і ні сюди!

Доярка Світлана Калитка демонструє канаву для водогону.

У Новоселівці Харківської сільської ради вже місяць мешканці 64 сільських дворів користуються водою із глибинної свердловини. Вартість вуличного водопроводу — 213 тисяч гривень, підключення до двору коштувало кожному користувачу по 3,3 тисячі.

У селі Основа теж розрито всі вулиці. Як з'ясувалося, водогін завдовжки майже 4 кілометри вже практично готовий.

З одного боку, втішає те, що селяни згуртувалися. Порушують питання перед місцевими депутатами, радами. Та, з другого — чому осторонь їх біди стоїть держава? Із талалаївської території та інших районів до бюджету йдуть мільярди гривень за взяті корисні копалини. А тим часом місцеві громади від того всього мають лише головний біль і переважно розв'язують проблему самотужки.

До того ж нафтовики важким транспортом нівечать сільські дороги. Територіальні громади натомість, після тривалих переговорів, отримують якісь неадекватні завданим збиткам компенсації.

У тому-таки Талалаївському районі безліч малонаселених сіл. Звісно, їх мешканцям не під силу створити кооперативи, які змогли б повернути життєдайну вологу до їхніх осель.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.
Фото автора.

від пана

між інвесторами та громадами

інші моменти: якщо інвестор заробляє на орендованих землях мільйонні прибутки, то чому б йому не поділитися, хоча б крихтами, з тими, на чиїх землях він працює? Тим паче коли сільські громади, віддавши своє найбільше багатство в чужі руки, залишаються без будь-яких можливостей іншого заробітку.

Утім, не варто пояснювати суть ідеї, вона зрозуміла. Незрозумілим залишається те, чому не закріплена законодавчо, не має обов'язкового характеру. А через це все зводиться до того, чи буде добра воля благодійника допомогти селу, чи ні.

Повернуся ще до кількох пунктів згаданої угоди: за власної ініціативи інвестор раз на рік може сплатити сільраді 10 гривень за кожен гектар орендованої землі. Не хочу вдаватися в розрахунки, який прибуток приносить цей-таки гектар. Адже очевидно, що зазначена сума незіставна з ним. Але найбільше вражає те, що й ці кошти не обов'язкові для платежу. Вони можуть бути сплачені тільки з ініціативи інвестора. А якщо такої не буде?

І та ж ініціатива та ще власний розсуд можуть спонукати до «фінансування окремих додаткових проектів, викладених у зверненнях фізичних та юридичних осіб». Тобто випросив, достукався до тієї «ініціативи» — отримав гроші, а ні — приходь іншим разом.

Кажу це без жодного докору компанії, яка запропонувала цей документ. Бо вона справді намагається допомагати тим сільським громадам, де орендує землі. І все це справді з її доброї волі та ініціативи. Але де відшукати тих, кому хочеться пхати голову в ярмо додаткових обов'язків, нести за це відповідальність, якщо в державі не встановлено чіткі правила гри між власниками землі, орендарями та сільськими громадами. З одного боку, наче й зрозуміло, хто інший має тягнути на собі соціальну сферу, як не той, хто багатіє на землі. З іншого — держава надто дбайливо ставиться до всього ними заробленого, і перерозподіляти ці кошти на користь бюджету чи бідного села (а інакше його вже давно ніхто не називає) не поспішає. От і виходить, що допомога інвестора — це наче ласка від доброго пана, який формально нічого селянину не винен.

Хто достукався — тому відчинили

У такому разі й питати немає з кого. Та навіть простежити за цим процесом немає як. Був період, коли ініціатива укладання соціальних угод вертілась на вустах можновладців. Тоді навіть в обласному сільгоспуправлінні пробували збирати хоч якусь інформацію, хто чим кому допоміг. Але згодом зрозуміли, що ніякій статистичній звітності добродійність не підлягає. Тому просто махнули на неї рукою.

І в обласній раді час від часу намагаються підштовхнути сільських голів до укладання договорів. Навіть їх зразки розробили. Багато голів послухалися, документи підготували і навіть деякі кошти отримали — вистачило комусь на нове вікно у школі, комусь на машину щебеню... Але ж сільські голови робили це завжди — випрошували, домовлялися, благали. І від того, чи було підписано папірець, чи ні, розмір тих допомог мало змінився.

У Хмельницькому районі неподалік від обласного центру село Стуфчинці просто розквітає на очах. Тільки в першому півріччі на сільські заклади культури та благоустрій пішло 150 тисяч гривень. Улітку збудували дорогу до школи, а тепер закінчують ремонт на одній із вулиць. 110 тисяч гривень уже пішло на те, щоб з'єднати Стуфчинці з Тиранівкою: по трасі треба дев'ять кілометрів в об'їзд, а новою дорогою — 650 метрів.

Те, що село має фінансову підтримку, помітно одразу. І розгадка цього феномену не така вже й складна. Село розташоване лише за два кілометри від Хмельницького, тож і землі тут «золоті», й охочих розвинути свій бізнес чимало. У селі до сорока приватних підприємців, котрі справно платять податки і за землю, і за використання приміщень. І це серйозно підтримує сільський бюджет.

Голові навіть ніякі угоди не потрібно ні з ким підписувати, бо люди, які живуть заможніше, самі готові допомогти своєму селу. Скажімо, на те, щоб утримувати в належному стані сільське кладовище, здають по півсотні гривень. А один із підприємців згодився встановити ліхтарі одразу у двох селах. Спільно почистили криниці, розв'язують проблему із вивезенням сміття...

Хіба порівняєш два згадані села? І річ не в тім, що десь голова кмітливіший, а десь громада активніша. Очевидно, що жити під боком у міста значно вигідніше і зручніше, ніж загубитись десь між полями. І річ навіть не в транспортних комунікаціях чи побутових зручностях, а в тому, що діють різні економічні правила гри. В одному разі підприємницька зацікавленість розв'язує багато проблем. В іншому — її відсутність створює їх. Простими домовленостями і формальними угодами цю найбільшу проблему не розв'язати. І якщо великий капітал не зацікавлений виявляти свою ініціативу, то держава змушена підштовхнути його до цього. А не роздавати поради, яку руку простягати по милостиню — праву чи ліву.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ПЕРСПЕКТИВА

Із конопель зняли охорону

У керівних кабінетах нарешті зрозуміли, що вона безнаркотична

Про ситуацію з вирощуванням луб'яних культур, насамперед конопель, «Голос України» розповідав не раз. Ще у 1990-ті роки цією рослиною в Україні було засіяно понад 10 тисяч гектарів, але відтоді площі посівів невпинно скорочувались, і на сьогодні від тієї кількості залишилося менш як 7 відсотків.

Коноплями в Україні нині займаються лише три підприємства, два з яких розташовані на Сумщині. Це — «Лорен-Технологія», яке відновило роботу коноплезаводу в Коровинцях Недригайлівського району, та Дослідна станція луб'яних культур Інституту сільського господарства північного сходу Національної академії аграрних наук України, що розміщується у Глухові.

Останнє підприємство донедавна мало іншу назву та інший статус: це був Інститут луб'яних культур Національної академії аграрних наук України. Та в кожної нової чиновницької мітли, як відомо, свій погляд на оточуючий світ. Тим часом саме колективу цього закладу належить досягнення, завдяки якому, можна сказати, для всієї світової цивілізації було збережено цінну сільськогосподарську культуру. Глухівські науковці вивели кілька безнаркотичних сортів конопель, які не містять тетрагідроканабінолу — психотропної речовини, через яку, власне, коноплі і здобули погану репутацію.

Ось уже багато років безнаркотичними коноплями глухівської селекції засівають поля в усьому світі. У Канаді, наприклад, лише для потреб харчової галузі під цю культуру щороку відводять близько 10 тисяч гектарів, до того ж не менше п'ятої частини тамтешні фермери засівають сортами глухівської селекції. Китай планує щороку відводити під коноплі до 100 тисяч гектарів (до речі, саме такі площі виділяли під цю культуру в дореволюційній Росії). А в незалежній Україні коноплі, можна сказати, звели нанівець. Незважаючи на відсутність у них наркотичних речовин, чинне законодавство вимагало воєнізованої охорони засіяних коноплями полів, та ще й із собаками.

— Щороку вартість таких послуг зростала, — каже директор Дослідної станції луб'яних культур у Глухові, доктор технічних наук Рубіль Гілязетдінов. — Дійшло до того, що ціна охорони в собівартості вирощених конопель почала «з'їдати» 30—50 відсотків!

На всі ці моменти і звертала увагу наша газета в публікаціях про проблеми луб'яних культур. Адже вони мають сьогодні практично необмежений попит на світових ринках, і Україна могла б зайняти там вагому нішу. Коноплі широко використовують у будівельній індустрії для виробництва натуральних утеплювачів, у фармакології, парфумерії, харчовій промисловості, автомобілебудуванні і навіть літакобудуванні. В автомобілебудівній промисловості Німеччини, скажімо, кузови машин уже на чверть армуються волокнами конопель. Із них виготовляють навіть гроші (точніше, високоякісний папір для друку асигнацій). Приріст біомаси конопель на одиниці площі втричі переважає приріст на ній деревини, а виготовлені з цієї луб'яної культури брикети та пелети для твердопаливних котлів мають таку само енергетичну віддачу, як і буре вугілля.

Однак усіх цих можливостей донедавна була позбавлена Україна. І ось нарешті прийнято урядову постанову, якою воєнізована охорона засіяних коноплями полів скасовується, що відкриває зелену вулицю для розвитку галузі.

— Це справжнє свято для нас, — коментує урядовий документ Рубіль Гілязетдінов. — Здоровий глузд таки переміг.

Володимир ЧЕРНОВ,
Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Якщо немає винного, то за припущення не платять. Нема на кого і до суду подати!

Філософський камінь Івана Миговича

ЛЮДИ І ДОЛІ

Багатьом, хто слухав курс філософії в студентських аудиторіях, мабуть запам'яталося положення про філософський камінь — дивну речовину, яка, вважали середньовічні алхіміки, нібито може перетворювати прості метали на самоцвіти. На жаль, насправді в природі такого каменю не існує.

Але й у наш час кожний крок за кроком шукає для себе цей чарівний камінь, що в остаточному підсумку визначає його життя та діяльність. Мені здається, що такий філософський камінь знайшов Іван Мигович (на знімку) ***— доктор філософських наук, професор, народний депутат України третього та четвертого скликань, якому вчора, 17 вересня, виповнилося 70 років.***

...Для хлопця з бідної селянської родини з невеликого села Мала Мартинка Свалявського району на Закарпатті, колонізованому до 1944 року буржуазною Угорщиною, ці пошуки були доволі складними. Але Іван з юних років, після тяжкої хвороби й ранньої смерті батька-фронтовика, на прикладі досвіду старшого покоління й свого власного, глибоко усвідомив, що Радянська влада розкрила перед кожною людиною казкову квітку чудодійної папороті, той чарівний філософський камінь, ім'я якому — праця, відзначена наполегливістю, умінням і відповідальністю характеру й дій. Досягти цього в радянські часи можна було без усяких протекцій і знайомств, тільки своїми здібностями й щоденною працею.

Замолоду Іван Мигович працював колгоспним бригадиром, у Свалявській районній агрохімічній лабораторії, завідувачем відділу воловецької районної газети «Радянська Верховина», інструктором Закарпатського обкому комсомолу, служив у Радянській армії, де був інструктором політвідділу з'єднання з комсомольської роботи. Потім знову працював в обкомі комсомолу заступником завідувача відділу пропаганди та культурно-масової роботи. У березні 1969 року його перевели на роботу до ЦК комсомолу України інструктором, затим керівником лекторської групи, заступником завідувача відділу. Без відриву від основної роботи закінчив Львівський поліграфічний інститут імені першодрукаря І. Федорова.

Із квітня 1971 року І. Мигович — на відповідальній партійній роботі. Зокрема, у січні 1979-го затверджується керівником сектору пропаганди, а потім помічником секретаря з ідеології Центрального Комітету Компартії України. З березня 1987 року — в апараті ЦК КПРС: консультантом, завідувачем сектору ідеологічного відділу.

Як і багато інших партійних працівників, Іван Іванович чимало зробив корисного для розвитку рідної країни, зміцнення братньої дружби радянських народів. Разом з тим він бачив, що в суспільстві, яке навіть у важких умовах показувало повну життєздатність і високу ефективність, назрівали негативні тенденції. Партійні комітети нерідко відривалися від злободенних питань життя населення, знижувалася реальна участь трудящих в управлінні державою, на кожній ділянці створювалися штучні черги, люди відчували брак багатьох продуктів, товарів першої необхідності, ліків і послуг, провокаційного характеру набула боротьба з алкоголізмом.

У цих умовах Іван Мигович у травні 1990 року повертається на Закарпаття. Комуністи краю обирають його другим секретарем обкому партії. Разом з товаришами по партії він наполегливо працює над забезпеченням виконання планових завдань, розвитку народного господарства, збереження стабільної політичної та соціально-економічної обстановки в цьому прикордонному й багатонаціональному регіоні, для підвищення культури й добробуту трудящих.

Страшним ударом для Івана Івановича, як і для всіх переконливих комуністів, стала протизаконна заборона Компартії України в серпні 1991 року. Та він не розгубив своїх життєвих орієнтирів, вибраних в молодості, продовжував суспільно-політичну діяльність, активно долучився до відновлення Закарпатської обласної партійної організації, що стала бойовим і надійним загоном відродженої 1993 року Компартії України, яку очолив Петро Симоненко. Незабаром І. Миговича обирають першим секретарем обкому партії. Всі сили він спрямовує на організаційне та ідейно-політичне зміцнення партійних лав, підвищення бойовитості й авторитету комуністів. 1998 року Івана Миговича обирають народним депутатом України третього, а 2002 року — четвертого скликань. Він був членом фракції комуністів, головою підкомітету Комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин. На його рахунку — десятки законопроектів, палкі виступи із трибуни, понад 600 депутатських запитів і звернень, газетні статті й інтерв'ю, різнобічна практична допомога виборцям в окрузі... Важливо відзначити, що свою роботу у Верховній Раді він всебічно проаналізував і узагальнив у книжці «Захищаючи права закарпатців», що вийшла в Ужгороді в 2007 році. Зібрані в ній матеріали наочно показують постійну готовність народного обранця допомогти кожній людині.

Усе своє життя Іван Іванович наполегливо продовжує вчитися й займається науково-педагогічною творчістю. Незважаючи на насичену політичну діяльність, він без відриву від основної роботи 1973 року в Київському університеті імені Тараса Шевченка захистив кандидатську дисертацію, а 1987 року в Академії суспільних наук у Москві — докторську, став доцентом, потім професором. За сумісництвом працював у Київському педагогічному інституті, в Ужгородському національному університеті, у Києво-Могилянській академії, був членом спеціалізованої Вченої ради з політичних наук при Інституті держави та права ім. В. Корецького Національної академії наук України.

40-літня наукова діяльність Івана Миговича — це понад 60 книг і брошур, 350 наукових публікацій, захист під його керівництвом і офіційному опонуванні 16 докторських і кандидатських дисертацій.

За пропозицією лідера комуністів країни Петра Симоненка на початку 2012 року при ЦК Компартії України створено Інститут проблем соціалізму. Його доручено очолити члену ЦК, професору І. Миговичу. Головний напрямок діяльності інституту — дослідження реального стану проблем, тенденцій і перспектив розвитку соціалізму в сучасних умовах. Уже підготовлені й побачили світ перші публікації й конкретні пропозиції, завершується підготовка об'ємної монографії «Соціалізм XXI століття». Співробітники й консультанти інституту предметно долучилися до просвітницької та інформаційно-агітаційної діяльності серед населення, виступають у засобах масової інформації, надають науково-методичну допомогу партійним кадрам і активу.

Хочеться сказати кілька слів про особисті людські якості Івана Івановича — він дуже щирий, чуйний, готовий прийти на допомогу кожній людині. І водночас принциповий у своїх поглядах, вірний ідеям марксизму-ленінізму й справі, якій він служить.

Цими днями друзі й колеги, рідні і близькі, знайомі й земляки із усіх кінців країни, із близького й далекого зарубіжжя гаряче й сердечно вітають дорогого Івана Миговича, відомого політичного та партійного працівника, ученого і публіциста, зі славним 70-річним ювілеєм, бажають йому, його родині — дружині Магдалині Михайлівні, доньці Вірі й сину Мирославу, онукам Андрію, Івану та Софійці нових успіхів у праці, міцного здоров'я й довгих щасливих років.

Наполегливий і многотрудний шлях як вічний філософський камінь, біографія шановного Івана Миговича тривають, і він ще порадує нас своїми чудовими успіхами.

Іван ГАВРИЛИШИН,
член Національної спілки журналістів України.

Довести участь у ліквідації аварії можливо лише в суді

У серпні 1986 року за наказом мене було направлено на ліквідацію наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. Забрали на цілий місяць. А нині не можу отримати статус учасника ліквідації...

Микола СИДОРЕНКО.

Володарськ-Волинський Житомирської області.

Директор Департаменту соціального захисту громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, Міністерства соціальної політики України Олена КРАВЧЕНКО відповіла:

— Питання визначення статусу осіб, постраждалих в результаті Чорнобильської катастрофи, врегульовано Законом України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» (далі — закон) та Постановою Кабінету Міністрів від 20 січня 1997 року № 51 «Про затвердження Порядку видачі посвідчень особам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» (далі — порядок).

Відповідно до статті 10 закону учасниками ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС вважаються громадяни, які безпосередньо брали участь у будь-яких роботах, пов'язаних з усуненням самої аварії, її наслідків у зоні відчуження: у 1986—1987 роках — незалежно від кількості робочих днів, а у 1988—1990 роках — не менше 30 календарних днів. Також — ті, хто працював не менше 14 календарних днів у 1986 році на діючих пунктах санітарної обробки населення і дезактивації техніки чи брав участь у їх будівництві.

Статтею 15 закону передбачено, що підставою для визначення статусу учасника ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС є період роботи (служби) у зоні відчуження, що має бути підтверджено відповідними документами.

Згідно з порядком видачі посвідчень особам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи (затвердженим постановою Кабінету Міністрів від 20.01.1997 № 51), учасникам ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС посвідчення видають на підставі одного з таких документів:

— посвідчення про відрядження в зону відчуження;

— військового квитка і довідки командира військової частини або архіву про участь у ліквідації наслідків аварії у зоні відчуження;

— довідки про підвищену оплату праці в зоні відчуження (із зазначенням кількості днів і населеного пункту).

Також повідомляємо, що посвідчення «союзного» зразка не є підставою для видачі посвідчення учасника ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС відповідно до вимог зазначеного порядку.

Оскільки, згідно з витягом із наказу начальника 169-ї військової школи поварів від 13.08.86 № 169, Сидоренка М. В. відправили у відрядження в місто Овруч, яке розташоване за межами зони відчуження, на 30 календарних днів для виконання урядового завдання у складі військової частини 18876, то підстав для надання йому статусу учасника ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС немає.

ВІД РЕДАКЦІЇ

Встановити факт перебування в зоні відчуження та участі в ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС можна за так званого процедурного встановлення факту, що має юридичне значення. Для цього необхідно звернутися з відповідним позовом до суду за місцем реєстрації «чорнобильця», надати перелік свідків, які можуть підтвердити перебування в зоні відчуження у певний час (ці свідки повинні мати статус ліквідаторів, який вони отримали, бажано, за час перебування в зоні, що збігається з вашим часом перебування), та інші докази перебування в зоні, наприклад, фотографії, публікації в друкованих ЗМІ, пояснення розташування будівельних або інших об'єктів у зоні відчуження, особливостей (правил) перебування у зоні, які були встановлені на той час.

СИТУАЦІЯ

24 роки — на важких роботах, а підтвердити нема кому

Мені 55 років, стаж маю великий — 38 років. З них 24 роки трудився газоелектрозварником. На сьогодні всі мої документи зібрані і подані до Пенсійного фонду. А там усе чогось зволікають. Мабуть, тому що автозагін ОП споживспілки, де я працював газоелектрозварником, розпався ще в 2002 році, і нікому підписати довідку про характер моєї роботи... Але ж хіба це повинно вплинути на пільгову пенсію?

Василь МАРТИНЕЦЬ.

Маневицький район Волинської області.

Директор департаменту пенсійного забезпечення Пенсійного фонду України Владислав МАШКІН відповів:

— Згідно з пунктом «б» ст. 13 Закону України «Про пенсійне забезпечення», право на пенсію за віком на пільгових умовах мають працівники, зайняті повний робочий день на роботах зі шкідливими і важкими умовами праці, — за Списком № 2 виробництв, робіт, професій, посад і показників (його затверджує Кабінет Міністрів України), а також за результатами атестації робочих місць. Зокрема, чоловіки — після досягнення 55 років і зі стажем роботи не менше 25 років, з яких не менше 12 років і 6 місяців — на зазначених роботах.

Працівникам, які мають не менше половини стажу робіт зі шкідливими і важкими умовами праці, пенсії на пільгових умовах призначаються із зменшенням віку, передбаченого статтею 12 закону: на 1 рік за кожні 2 роки і 6 місяців такої роботи чоловікам.

Відповідно до Порядку підтвердження наявного трудового стажу для призначення пенсій за відсутності трудової книжки або відповідних записів у ній (затвердженого постановою Кабінету Міністрів від 12.08.1993 № 637 (зі змінами), основним документом, що підтверджує трудовий стаж, є трудова книжка. У тих випадках, коли в трудовій книжці відсутні відомості, що визначають право на пенсію на пільгових умовах або за вислугу років, установлені для окремих категорій працівників, для підтвердження спеціального трудового стажу приймаються уточнюючі довідки підприємства або організацій.

У довідці має бути вказано: періоди роботи, що зараховуються до спеціального стажу; професія або посада; характер виконуваної роботи; розділ, підрозділ, пункт, найменування списків або їх номери, куди включається цей період роботи; первинні документи за час виконання роботи, на підставі яких видано зазначену довідку.

Управління Пенсійного фонду України в Маневицькому районі Волинської області звернулось до Маневицького автотранспортного підприємства Волинської спілки споживчих товариств із запитом про отримання уточнюючої довідки за період роботи Василя Мартинця газоелектрозварником на зазначеному підприємстві. Однак підприємство відмовляється видавати довідки, що уточнюють пільговий характер робіт, через відсутність первинних документів, які б це підтверджували.

У зв'язку з відсутністю довідки, яка підтверджує зайнятість Василя Гавриловича протягом повного робочого дня на роботах зі шкідливими і важкими умовами праці, підстав для призначення заявнику пенсії за віком на пільгових умовах за Списком № 2 немає.

Відсотки — гучні, а підвищення — незначні

Прочитав у газеті, що з 1 липня пообіцяли підвищити пенсію військовослужбовцям на 11%, з 1 вересня — на 23%, а з 1 січня — на 35%. Дійсно, 1 липня отримав підвищення на 11%. Проте 1 вересня був розчарований, оскільки, за моїми підрахунками, вона сягнула лише 12%. Звичайно, якщо до 11 додати 12, то у сумі вийде 23. Але це не те, чого ми очікували.

Роз'ясніть, будь-ласка, закономірність цих підвищень. І на скільки відсотків можна розраховувати з 1 січня: на 35 чи знову на 12?

Володимир ІВАНОВ.

Кіровоградська область.

Так, дійсно 23 квітня 2012 року Кабінетом Міністрів було прийнято постанову «Про збільшення розмірів пенсій, призначених відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб», в якій ідеться про підвищення розмірів основної пенсії, починаючи з 1 липня ц. р. При цьому кожне наступне підвищення розраховуватиметься від початкової суми. Тобто після того як розмір основної пенсії військовослужбовцям підвищили на 11%, наступне підвищення у вигляді 23% повинно вираховуватися від розміру пенсії, яка була до підвищення. Тому у січні пенсія збільшиться не на 35% відсотків від останнього підвищення, а на 35% від розміру пенсії, яка була до моменту прийняття зазначеної постанови. Розмір пенсії підвищується без урахування доплат до неї.

Звертаємо вашу увагу і на те, що розміри пенсій, з урахуванням доплат до попередніх розмірів пенсій та підвищень вищезазначеної постанови, в загальній сумі не можуть перевищувати розміри пенсій, обчислені відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» та за грошовим забезпеченням відповідних посад військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу станом на 1 квітня 2012 року.

Артур АЛІЄВ, юрист.

Брат ти мені чи... шуряк, дівер, свояк?

ХТО Є ХТО

Я, багаторічний передплатник вашої газети, прошу помістити в рубриці «Діалог» назви членів родини чотирьох поколінь (як жіночого роду, так і чоловічого). А також всі можливі випадки родинних відносин: від наречених і невісток до сватів і приймаків.

Василь ПОПЛАВСЬКИЙ.

Берездів Славутського району Хмельницької області.

Будь ласка! Як свідчать словники сучасної літературної мови, можуть бути такі родичі:

Чоловік — чоловік по відношенню до жінки, з якою він одружився.

Дружина — жінка по відношенню до чоловіка, з яким вона одружилась.

Подружжя — шлюбна пара; чоловік і дружина. Один із шлюбної пари: дружина щодо свого чоловіка або чоловік щодо своєї дружини.

Свекор — батько чоловіка.

Свекруха — мати чоловіка.

Тесть — батько дружини.

Теща — мати дружини.

Дівер — брат чоловіка.

Шуряк — брат дружини.

Зовиця — сестра чоловіка.

Свояки, свояцтво — родичі не по крові, а по шлюбу.

Своячка — сестра дружини, дружина брата.

Свояк — брат дружини, чоловік жінчиної сестри, родич (діалект).

Зять — чоловік дочки, чоловік сестри, чоловік зовиці.

Невістка — дружина брата, дружина сина для його матері, дружина одного брата по відношенню до дружини іншого брата; уживається також замість «зовиця», «своячка».

Сват — батько одного з подружжя по відношенню до батьків іншого.

Сваха — мати одного з подружжя по відношенню до батьків іншого.

Дід (дідусь) — батько батька або матері.

Бабуся (бабця) — мати батька або матері.

Прадід, прабабуся — діди й бабусі наших батьків.

Двоюрідний дід — дядько батька або матері.

Двоюрідна бабуся — тітка батька або матері.

Онук (онучка) — син (дочка) дочки або сина по відношенню до діда або бабусі.

Відповідно двоюрідний онук (онучка) — син (дочка) племінника або племінниці.

Племінник, небіж (племінниця, небога) — син (дочка) брата або сестри (рідних, двоюрідних, троюрідних). Відповідно дитина двоюрідного брата (сестри) — двоюрідний (-а) племінник (племінниця), троюрідного брата (сестри) — троюрідний (-а) племінник (племінниця).

Онучатий племінник (племінниця) — онук (онучка) брата або сестри.

Дядько (дядечко) — брат батька або матері, чоловік тітки.

Тітка (тітонька) — сестра батька або матері; дружина дядька.

Єдиноутробні (брат, сестра) — мають спільну матір.

Єдинокровні (брат, сестра) — мають спільного батька, але різних матерів.

Зведені (брат, сестра) — брат (сестра) по вітчимові або мачусі.

Двоюрідний брат — син рідного дядька або рідної тітки.

Троюрідний брат — син двоюрідного дядька або двоюрідної тітки.

Двоюрідна сестра — дочка рідного дядька або рідної тітки.

Троюрідна сестра — дочка двоюрідного дядька або двоюрідної тітки.

Кум, кума — хрещений батько і мати по відношенню до батьків хрещеника і один до одного.

Мачуха — дружина батька по відношенню до його дітей від іншого шлюбу, нерідна мати.

Вітчим — чоловік матері по відношенню до її дітей від іншого шлюбу, нерідний батько.

Пасинок — нерідний син одного з подружжя, що доводиться рідним другому.

Падчерка — нерідна дочка одного з подружжя, що доводиться рідною другому.

Приймальний батько (мати) — ті, хто всиновили чи вдочерили дитину.

Приймальний син (дочка) — усиновлені, удочерені кимось.

Приймальний зять (приймак) — зять, що прийнятий в сім'ю дружини, тобто живе в будинку дружини чи її батьків.

Словник української мови в 11 томах окрім загальновживаних додає ще діалектні та пестливі назви. Такі як: невіста (наречена); дружинонька, жіночка, жона — дружина; подруг (чоловік); синова (невістка); швагер (шурин); швагрова (своячка, зовиця, братова); дядина (жінка дядька); пасерб (пасинок); пасербиця (падчерка), зведенята — зведені брати і сестри. Особливо багато синонімів, чомусь, у свекрухи: і свекрівонька, і свекрухна, і свекрушисько, і свекрушище.

Після смерті чоловіка дружину, якщо вона не одружилася вдруге, вже називали удова (вдовиця, вдівонька). А чоловіка, якщо не одружувався знову, — удовець, вдівець. А їхніх дітей: сина — вдовенко, дочку — вдовівна.

Є й інші, віддаленіші ступені спорідненості, про які зазвичай говорять «сьома вода на киселі», проте не всі вони однаково споживані нині. Хоча й зрозумілі нам, але не обов'язково входять в активний словарний запас. Частіше кажуть описово: брат дружини, а не шуряк, дружина брата, а не невістка і тому подібне.

До речі, у східних слов'ян термінів для визначення спорідненості було значно більше! Наприклад, дядька по батькові називали строй, а дядька по матері — уй (вуй, вой). Тепер вони витиснені загальним дядько. Племінника по сестрі називали сестринич, сестринець, сестрич, тоді як племінниця по братові була синовицею. Сьогодні все значно простіше. На жаль...

Уляна СОФІЙСЬКА.

«...А ось і зятьок приїхав!»

Фотоетюд Олександра КЛИМЕНКА.

СПОРТ

№ 174 (5424) ВІВТОРОК, 18 ВЕРЕСНЯ 2012

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, без істотних опадів. Вітер південно–східний, південно–західний, 5—10 м/с. Температура вночі — 8—13 градусів, у Криму — 11—16 тепла. Удень буде 20—25 градусів, у Криму — до 28 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 18 ВЕРЕСНЯ

1918. Народився радянський льотчик-винищувач Віктор Талаліхін, який першим здійснив нічний таран. **1929.** На Запорізькому заводі «Комунар» випущено перший український зернозбиральний комбайн. **1956.** Народилася українська письменниця, культуролог, лауреат Національної премії України ім. Т. Шевченка Оксана Пахльовська. **1965.** Острів Хортиця у Запоріжжі оголошено державним історико-культурним заповідником і визнано 2007 року одним із семи чудес України. **1975.** У Москві на чемпіонаті світу з важкої атлетики золоту нагороду здобув львів'янин Петро Король (легка вага). **1993.** Відкрито регулярне повітряне сполучення за маршрутом Київ—Пекін.

У НОМЕР

Турнірна хроніка

Теніс. Лієпая (Латвія). Кубок Девіса. Матч плей-оф першої групи Євро-африканської зони. **Латвія — Україна. 2:3.**

14 вересня. Ернестс Гулбіс — Сергій Бубка. 4:6, 6:3, 6:4, 6:2. Андіс Юшка — Сергій Стаховський. 3:6, 4:6, 4:6.

15 вересня. Пари. Ернестс Гулбіс/Андіс Юшка — Сергій Бубка/Сергій Стаховський. 4:6, 6:3, 6:2, 1:6, 4:6.

16 вересня. Ернестс Гулбіс — Сергій Стаховський. 6:0, 6:3, 6:1. Андіс Юшка — Ілля Марченко. 4:6, 3:6, 5:7.

Хокей. Регулярний чемпіонат ПХЛ України. 14 вересня. «Леви» (Львів) — «Динамо» (Харків). 2:8 (0:3, 2:5, 0:0). «Компаньйон-Нафтогаз» (Київ) — «Білий Барс» (Біла Церква). 7:1 (2:0, 1:1, 4:0).

У НХЛ — локаут

Північноамериканська Національна хокейна ліга (НХЛ) оголосила про початок локауту (це тимчасова зупинка роботи підприємства роботодавцем одночасно з припиненням виплати зарплати працівникам), **повідомив офіційний сайт організації.** НХЛ і профспілка гравців не змогли досягти угоди з продовження колективного договору. Таким чином, сезон 2012/13 не почнеться у запланований час.

Термін попередньої угоди було розраховано до 15 вересня 2012 року. Ліга призупиняє свою роботу вже втретє з 1994 року. Тоді локаут привів до скорочення регулярного чемпіонату НХЛ до 48 ігор, а сезон 2004/05 взагалі було скасовано.

У зв'язку з цим чимало гравців НХЛ переберуться до Континентальної хокейної ліги (КХЛ). Не стали винятком й українці. Прикладом, вихованці школи київського «Сокола», а нині зіркові форварди НХЛ — дворазовий володар Кубка Стенлі 33-річний Руслан Федотенко («Філадельфія Флайєрз») і 32-річний Олексій Понікаровський («Нью-Джерсі Девілс») — уже стали гравцями єдиного представника України в КХЛ — ХК «Донбас». Обидва уклали з донецьким клубом угоду, розраховану до кінця сезону 2012/2013. Руслан та Олексій виступали у збірній України на Олімпіаді-2002 у Солт-Лейк-Сіті (США).

Дюжина Генріха Мхітаряна

14 вересня. «Динамо» — «Карпати». 3:1. 27 604 глядачі. **Рефері** — Годулян (Одеса). **Голи:** Ідейє, 34, Кранчар, 57, 63 — Лукас, 73 (п).

15 вересня. «Зоря» — «Шахтар». 0:3. 18 000 глядачів. **Рефері** — Можаровський (Львів). **Голи:** Тейшейра, 41, Мхітарян, 62, Адріано, 65.

«Дніпро» — «Чорноморець». 1:0. 15 078 глядачів. **Рефері** — Іванов (Донецька область). **Гол:** Селезньов, 15.

«Металіст» — «Ворскла». 4:0. 37 890 глядачів. **Рефері** — Арановський (Київ). **Голи:** Гав'єр, 64, 87, Тайсон, 81, Марлос, 90+1. **Вилучено** Барвінка («Металіст», 60, друге попередження), Маркоскі («Ворскла», 75, друге попередження)

«Іллічівець» — «Волинь». 0:0. 9 500 глядачів. **Рефері** — Дердо (Іллічівськ).

16 вересня. «Металург» Зп — «Говерла». 1:1. 4 500 глядачів. **Рефері** — Мосейчук (Чернівці). **Голи:** Тейку, 63 — Міщенко, 4. **Вилучено** Райчевича («Говерла», 88 друге попередження).

«Металург» Д — «Арсенал». 5:0. 3 300 глядачів. **Рефері** — Кузьмін (Миколаїв). **Голи:** Мораєс, 25 (п), 88, Казарян, 61, Траоре, 75, 90+2. **Вилучено** Шахова («Арсенал», 33, друге попередження), Флореску («Арсенал», 38, небезпечна атака суперника в боротьбі за м'яч із ризиком нанесення травми).

«Таврія» — «Кривбас». 2:0. 5 600 глядачів. **Рефері** — Даньковський (Київ). **Голи:** Шиндер, 11, Назаренко, 14.

Бомбардири: Мхітарян («Шахтар») — 12 м'ячів, Ідейє («Динамо») — 8.

Матч у Луганську, звичайно, запам'ятався не безвільною грою «Зорі» (все нагадувало боротьбу удава з кроликом), а тим, що свій дванадцятий м'яч у чемпіонаті провів півоборонець «Шахтаря» Генріх Мхітарян. Він вийшов на заміну на 59-й хвилині замість Кости, а вже на 62-й забив.

У Донецьку, де зустрічалися «Металург» і столичний «Арсенал», очікуваного протистояння не вийшло. Важко команді (маємо на увазі «канонірів») грати без двох футболістів. І якщо в епізоді з вилученням Флореску жодних сумнівів не виникає, то в інших моментах рефері-новачок надто суворо оцінював дії гостей. Отже, рахунок поєдинку не відповідає реальному співвідношенню сил. Адже чотири м'ячі з п'яти «Арсенал» пропустив, граючи без двох футболістів.

Довго довелося «Металісту» розхитувати оборону «Ворскли». Але свого харків'яни зрештою домоглися і здобули переконливу результативну перемогу.

	В	Н	П	М	О
1. «Шахтар»	**9**	**0**	**0**	**32—4**	**27**
2. «Дніпро»	**6**	**3**	**0**	**19—6**	**21**
3. «Динамо»	**7**	**0**	**2**	**16—7**	**21**
4. «Металіст»	5	2	2	17—7	17
5. «Металург» Д	4	2	3	13—9	14
6. «Арсенал»	4	2	3	11—16	14
7. «Іллічівець»	4	1	4	13—8	13
8. «Волинь»	3	3	3	10—14	12
9. «Таврія»	3	2	4	8—10	11
10. «Зоря»	3	2	4	10—13	11
11. «Кривбас»	3	1	5	5—9	10
12. «Чорноморець»	3	1	5	8—15	10
13. «Ворскла»	2	2	5	8—15	8
14. «Карпати»	2	2	5	9—18	8
15. «Говерла»	**1**	**1**	**7**	**8—21**	**4**
16. «Металург» Зп	**0**	**2**	**7**	**4—19**	**2**

Орлом злетів динамівець Браун Ідейє і відкрив рахунок у матчі «Динамо» проти «Карпат».

Фото Володимира КОТЛЕНКА (спеціально для «Голосу України»).

Поцікавилися б думкою вболівальників

А тепер про знайому пісню. Чиновник одного з клубів, зрозуміло, з чиєїсь подачі, наполегливо нав'язує нам турнір — об'єднаний розіграш кубка нашої країни і сусідньої. Все це робиться тишкомнишком. Ніхто чомусь не запитує, чи хочуть таких змагань українські вболівальники. Зокрема, прихильники «Динамо», «Дніпра», «Металіста», яких втягують у цю сумнівну авантюру. Яка мета цих змагань, які у них стимули? Невідомо.

До речі, одіозний Роман Абрамович уже робив подібні спроби, коли взимку в Ізраїлі на його кошти організовувалися турніри на Кубок Першого каналу Росії. Там за напівпорожніх трибун виступали російські клуби ЦСКА і «Спартак» (Москва) та українські — «Динамо» і «Шахтар». Три роки тривала ця акція, а потім потихеньку вмерла...

«Ракета» вирушає в Одесу

Вітрильний спорт. Акваторія Київського водосховища. Міжнародні перегони WindmasterRegatta-2012. 12—16 вересня. Директор регати — Юрій Семенюк. Інформаційну підтримку змаганням надає «Голос України».

Крейсерсько-перегонові яхти. «Sportboat». 1. «Гетьман» (Київ, капітан — Віктор Сидоренко). 2. «Melges24» (Київ, Ігор Юшко). 3. «Океан» (Київ, Сергій Рубанік). «Bigboat». 1. «MG» (Київ, Василь Колобов). 2. «Гонта» (Київ, Андрій Феоктистов). 3. «Еол» (Київська область, Євген Рудоміно).

Олімпійський клас «Зірковий». 1. Денис Хащина/Дмитро Мечетін (Дніпропетровська область). 2. Василь Гурєєв/Віталій Кушнір (Київ/Одеська область). 3. Павло Бондар/Костянтин Мальцев (Миколаївська область).

Цього разу за сонячної погоди було достатньо вітру. Тому учасники змагалися з великою насолодою. А за день до завершення регати було справжнє свято для юних яхтсменів, котрі проводили власні старти на «Кадетах» та «Оптимістах». Вручалися різноманітні призи. Зокрема, футбольного м'яча отримав наймолодший учасник регати, 8-річний учень 20-ї школи з київської Оболоні Андрій Юрко.

А потім рука чемпіона світу, срібного призера Олімпіади-2008 Родіона Луки стала щасливою для юних яхтсменів з одеського району Відрада. Відомий яхтсмен під час жеребкування витягнув папірець з написом «Кирило Громко, ДЮСШ № 12 «Transbunker» (Одеса)». А це значить, що цей заклад отримав у подарунок новеньку яхту класу «Оптиміст». А Родіон Лука (це також традиція) нарік її «Ракетою».

— Це традиція нашої регати, — сказав її директор, майстер спорту міжнародного класу **Юрій Семенюк,** — дарувати дітям «Оптиміст».

WindmasterRegatta фінішувала, але вітрильний сезон на Київському водосховищі триває. За кілька тижнів тут відбудеться ще одна традиційна регата — «Добрий спомин».

Переможець змагань у класі «Sportboat» — яхта «Гетьман».

Фото Віктора БРАНИЦЬКОГО.

Нове побачення в «Парку принців»

Футбол. Знову доля звела київське «Динамо» і паризький ПСЖ. В останньому в історії розіграші Кубка УЄФА навесні 2009 року ці команди зустрічалися на етапі 1/4 фіналу. Тоді на стадіоні «Парк де Пренс» («Парк принців») була нічия — 0:0, а в Києві — динамівська вікторія — 3:0. Але то вже історія...

Ще в неділю київське «Динамо» вилетіло до Франції. Команда зупинилася в готелі «Courtyard Paris Neuill», що на бульварі Віктор Гюго, 58. Причину прибуття до місця проведення матчу за два дні, а не напередодні, як це робиться традиційно, **Юрій Сьомин** пояснив так:

— По-перше, ми змушені проводити поєдинок через три дні на четвертий. По-друге, хлопцям треба як слід виспатися після тригодинного перельоту, щоб вийти на тренування в нормальному стані, а не просто з літака.

Юрій Павлович відповів на кілька наших запитань.

— Що найбільше турбує напередодні матчу з ПСЖ?

— Трохи занепокоєні станом Ярмоленка, котрий зазнав мікротравми у поєдинку збірної України проти Англії. Але, сподіваємося, що Андрій відновиться до гри.

— Ваш асистент Сергій Ребров їздив на матч ПСЖ. Після повернення він надав вам корисну інформацію про суперника?

— Звісно. Крім того, на матчі парижан із «Тулузою» побував інший мій помічник — Борис Ігнатьєв.

— Хто точно не зможе зіграти проти ПСЖ?

— Усі зможуть. І Гармаш готується, і Ярмоленко...

Наша репортерська команда на стадіоні «Парк де Пренс» спостерігала за тренуванням динамівців.

А минулої п'ятниці, коли «Динамо» приймало «Карпати», ПСЖ удома проводив матч чемпіонату Франції.

ПСЖ — «Тулуза». 2:0. Голи: Пасторе, 38, Ібрагімович, 69.

ПСЖ: Сірігу, Жалле, Алекс, Саго, Максвелл, Пасторе (Шантом, 70), Матюіді, Менез (Нене, 76), Верратті (Арман, 83), Мотта, Ібрагімович.

Наставник парижан італійський фахівець Карло Анчелотті прокоментував цю перемогу своєї команди:

— Матч з «Тулузою» підтвердив, що наші гравці набирають форму. Тому впевнений, що в поєдинку з київським Динамо ми ще додамо. Я нарешті знайшов оптимальний склад, тож у зустрічі Ліги чемпіонів з киянами змін у ньому не буде.

...Рефері паризького протистояння призначено Бйорна Кейперса з Нідерландів. У Парижі сьогодні цілком нормальна погода. Удень 20 градусів, під час матчу, звісно, буде трохи прохолодніше. Але головне, щоб була нормальною температура динамівської гри. Матч розпочнеться о 21:45 за київським часом. Пряма трансляція на телеканалі 2+2.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ (з Парижа).

Над номером працювали: Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Олександр СУСЛЕНКО, Олена СКРИПКА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2012 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).

Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 26226

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

